

கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் மாசிகை

நான்காவது புதுமாதம்

ART & LITERARY MONTHLY PUBLISHED IN CANADA

\$1.00

நவம்பர்
டிசெம்பர்

1991

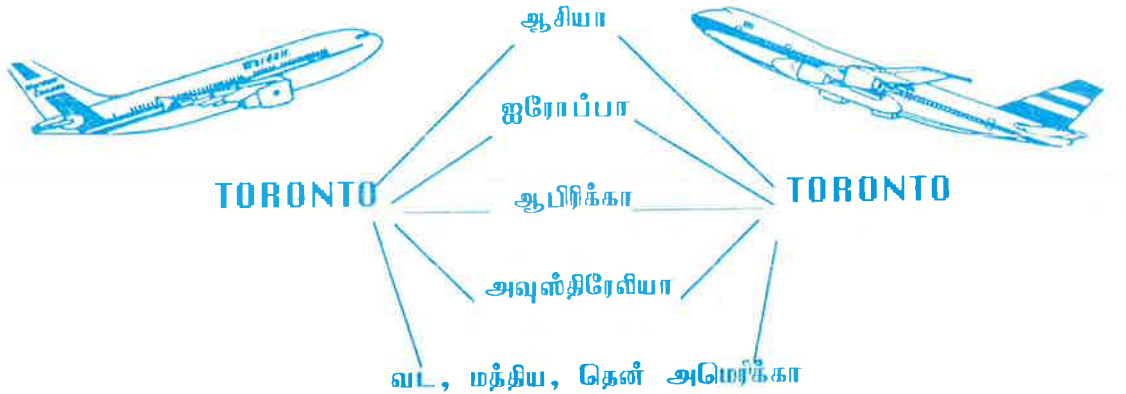
AJB TRAVELS

SPECIAL FARES TO

* SINGAPORE * MALAYSIA * INDIA * SRILANKA * EUROPE
* NORTH AMERICA * CENTRAL AMERICA * SOUTH AMERICA
* AUSTRALIA

குறைந்த செலவில் சொகுசான பயணம்செய்ய
நாடுங்கள்

AJB TRAVELS

880 ELLESMERE ROAD

(OPPOSITE TO HIGHLAND FARM)

(KENNEDY & ELLESMERE)

SCARBOROUGH, ONTARIO

M1P 2W5

TEL. (416) 412 0244

FAX. (416) 412 0219

நான்காவது

பரிமாணம்

ஆசிரியர்

க.நுவம்

உள்ளே

நவம்பர்
டிசம்பர்

1991

November
December

- அ. கந்தசாமி
த. சிவதாசன்
செ. யோகராசா
நிலா குகதாசன்
லெ. முருகபூபதி
வே. இராஜலிங்கன்
சோ. கிருஷ்ணராஜா
ஹர்ஷன்
புஷ்பா கிறிஸ்டி
யசோதா அச்சதன்
அங்காடியார்
சக்கரவர்த்தி
பிரம்மரிஷி
தெனியான்

நான்காவது பரிமாணம் உங்கள் ஆக்கங்களையும்
அபிப்பிராயங்களையும் தரமறிந்து பிரசுரிக்கும்.
அனுப்பி வைப்புகள்.

**NANKAVATHU
PARIMANAM**

P. O. BOX 2031
STATION C
DOWNSVIEW
ONTARIO
M3N 2S8
CANADA.

Second class mail Registration –Pending

ஆசிரிய தலையங்கம்

தமிழ்ச் சமூகமும் விமர்சனங்களும்!

மனிதன் ஒரு சமூகவிலங்கு. கேட்டுக் கேட்டுப் புளித்துப் போன கூற்று! ஆளுலும் இதன் உள்ளாந்த அர்த்தம் எம்க்குள் எத்தனைபேரது உள்ளங்களில் உறைத்திருக்கும்?

மனிதனின் இயல்பான கூட்டமைப்பு சமூகம். மறுதலையாக, சமூகத்தின் மிகச்சிறிய கூறு மனிதன். தனிமனிதனின் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பின்றி சமூகம் சீரடைந்துவிட முடியாது; அதேபோன்று சமூகத்தின் அனுசரணையின்றி தனிமனிதன் கிறப்பெய்திவிடவும் முடியாது. பரஸ்பரம் ஒன்றில் மற்றையது தவிர்க்க முடியாதவாறு தங்கியுள்ள தொடர்பு, இது.

மனிதனது ஒவ்வொரு நடத்தையும் அவன் வாழும் சமூகத்தைப் பாதிக்கின்றது; சமூகம் எடுக்கும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் தனிமனிதனைப் பாதிக்கின்றது. விளைவாக தனிமனிதனின் நடத்தையை சமூகம் விமர்சிக்கும் உரிமையைப் பெறுகின்றது. அவ்வாறே சமூகத்தை விமர்சிக்கும் உரிமையைத் தனிமனிதனும் பெறுகின்றான். எனவே தனிமனித விமர்சனத்திலிருந்து சமூகமோ, சமூக விமர்சனத்திலிருந்து தனிமனிதனோ ஒரு போதும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது.

சமூகத்தை நோக்கிய தனிமனித விமர்சனங்களும், தனிமனிதனைக் குறிவைத்த சமூக விமர்சனங்களும் விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்டவையாகவும், காய்தல், உவத்தலுக்குள் அகப்படாதவையாகவும் அமைதல் அவசியம். வெறும் கண்டனங்கள் விமர்சனங்கள் ஆகா. அழிவுக்கு வழிவகுக்கும் வசவுகள் ஆபத்தானவை நீடித்து நிலைக்காதவை; கால வெள்ளத்தால் அள்ளிவிட்டு போய்விடக் கூடியவை. காழ்ப்பு, விருப்பு அற்ற கருத்துக்களே வளர்ச்சிக்கு அல்லது ஆக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

விமர்சனம் மனித வாழ்வுடன் தொடர்புடைய அனைத்து துறைகளுக்கும் அவசியமானதே. அரசியல், சமூக, பொருளாதார, ஆன்மீக கலைகலாசார, பண்பாட்டுத் துறைகள் அனைத்திலுமே ஆக்கபூர்வமான விமர்சனம் வேண்டும். தனிமனிதனையும் அதன் வழியாக சமூகத்தினையும் பாதிக்கவல்ல அனைத்தும் விமர்சிக்கப்பட வேண்டியனவே. அந்த விமர்சனங்களினூடாகத் தீயவை தவிர்க்கப்படவேண்டும்; நல்லவை பாராட்டப்படவேண்டும் - மென்மேலும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறான ஆக்கபூர்வமான விமர்சனம் செய்வோருக்கு தேர்ந்த ஞானமும் தெளிந்த மனமும் அவசியம். நண்ணினுக்கு மட்டு நல்லாராய் நின்று நாவால் துதிபாடும் - நமக்கெல்லாம் பெரிது கைவரப்பெற்ற - பழக்கம் நமது சமூகத்திற்குக் கெடுதியானது.

இனியில்லையென்ற இக்கட்டான காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சமூகம் தன்னைத் திருத்திக்கொள்ள சக்தி துறைகளிலும் ஆக்கபூர்வமான விமர்சனம் தேவை. அவற்றை உள்வாங்கி அங்கீகரித்துத் திருத்திக்கொள்ளும் மனப்பக்குவமும் தேவை.

நல்லவற்றை மனந்திறந்து பாராட்டவும் ஊக்குவிக்கவும் இனியாவது நாம் பழகிக் கொள்வோம். தீயவற்றைத் துணிச்சலுடன் எதிர்த்து நின்று தீயிட்டுக் கொளுத்தவும் நாம் தெரிந்து கொள்வோம்.

நல்லன கண்டவிடத்து பாராட்டும் பக்குவம் அற்ற - தீயன கண்டவிடத்து தட்டிக்கேட்கத் துணிச்சல் அற்ற - இருபாலாரும் ஒரேவிதமான கோழைகளே!

கதைகளில் வரும்
பெயர்கள், சம்பவங்கள்
யாவும் கற்பனையே.
படைப்புகள் அனைத்தும்
நான்காவது
பரிமாணத்தின் கருத்தை
பிரதிபலிக்கின்றன
என்பதற்கில்லை.

கனகசபை

கவிதை

நாளே,

மீண்டும் ஒரு வசந்தம்

அல்தமனச் சூரியனின்

அந்தியக் கடன்களுக்காய்
அமுது ஈரலிக்கும் பனிஇரவு.
பச்சைத் தேமல் பரவிய பூமி
பட்ட இலைகளின் பாய்விரிப்பில்
பழுத்துப்போய்க் கண்ணயரும்.
நிறங்களின் ஜனிப்பில்
நிலமெலாம் பூத்த வசந்தம்
நாட்களின் ஒடிவில்
நாளையை இழந்து....

ஊசிக்கால் கிளைகளின்
ஊஞ்சலில் உறங்கி
மேப்பின் இலைவருடி
மெல்லவே மூச்செறியும்
தென்றலும் கள்ளமாய்க்
குளிருடன் கலந்தவொரு
காந்தர்வத்திற் கலைந்தேபோகும்.
முக்காடு நீக்கி முகம் காட்டும் நிலவும்
மாதவிலக்கான மாதிரினைப் போலவே
தொட்டுவிடாத தூரத்தில்.....

வெண்பனித் துருவல்கள்
வெய்யிலிற் காய்ந்து
வெண்மையாய்ப் பரவிய
வெளிகள் எங்கும்
கறைகளாய்ப் படியும்
கால்களின் தடங்கள்.
புகைக்கும் பனிக்குள்
புதையுண்ட புற்களும்
கம்பளிச் சட்டையின் கதகதப்புள்ளே
சதைகளைப் புதைத்த சனங்களுமாக.....

சொர்க்கத்தின் நினைப்பினில்
சொந்தங்கள் மறந்து
அடிக்கு ஆயிரம் வேலிகளிட்டு
அறிவுக்கு அழகாய்த் தாழ்ப்பானாமிட்டு
புல் நுனித் துளியினில்
புவியதை அடக்கியே
புதிய வசந்த நதியைத் தேடும்
புதிதாய்ப், பழையதாய்ப், பூர்வீக குடிகளாய்
நடுங்கியே வாழுதம்
நரகல் மனிதர்கள்!

அ.கந்தசாமி

சிலவேளைகளில்
சிலகாரியங்கள் - மனதைக்
குழப்புகின்றன.
காரியத்துக்கும்
காரணத்துக்கும்
முடிச்சப்போட முடியாது
என்கிற உணர்வு.
இன்னது இன்ன
காரணத்துக்காகத்தான்
நடந்திருக்க வேண்டும்
என்று நாம் முடிவுகட்ட -
காரணம் நம்
கண்களிலெல்லாம்
மண்ணைத் தூவிவிட்டு
கண்ணாழ்ச்சி
விளையாடிவிடுகிறது.
உண்மையான காரணம்
புலப்படும்போது வாயில்
விரலை வைக்கிறோம்.
சிலவேளைகளில் உண்மைய
குறைப்பிரசவமாகிச் செத்து
விடுகிறது. எனது
அனுபவத்தில் சில
அத்தியாயங்கள்
இப்படியானவை.
சில செயற்பாடுகளுக்கு
இன்னமும் காரணம்
தெரியாமல் குழம்பிக்
கொண்டிருக்கிறேன்.
என் வழியில்தான்
எல்லோரும் சிந்திக்கிறார்கள்
என்று சொல்லாவிட்டாலும்
கூட -
பெரும்பான்மையினர்
எனக்குச் சார்பானவர்களே.
உண்மையைத்
தேடப்போய் பல
எதிர்பாராத
மறுபக்கங்களை என்னால்
பார்க்க முடிந்தது.
நான்காவது பரிமானம்
முன்வைக்கும் புதிய
பார்வையில் இந்த
மறுபக்கங்கள் பார்வைக்கு
வைக்கப்படுகின்றன.
சுவைப்பதற்கோ,
சுவாரசியத்துக்கோ அவ்வ.
உண்மையைத் தேடி
மட்டுமே!
- சிவநாசன் -
■ நு ப க் க

சிவசூசனின்

மறுபச்சார

3

இதுவும் ஒரு வித்தியாசமான கதை - ஒரு ஓடிப்போனவளின் உண்மைக் கதை.

அவள் ஒரு வெள்ளைக்காரி; மணமுடித்தவள்; மூன்று குழந்தைகள். கண் நிறைந்த கணவர். பொறாமைப்படும்படியான, வசதிபடைத்த குடும்பம்.

ஒரு நாள் அவள் இன்னொருவருடன் ஓடிப்போய்விட்டாள்.

அந்த இன்னொருவன் எனது நண்பன்.

அந்த என் நண்பனிடம், ஒரு சாதாரண பெண் எதை எதிர்பார்ப்பாளோ அது இல்லை.

அறிவு, குணம், அழகு... எதுவுமே இல்லை.

குடிபான நிலையங்களும், குதிரைப்பந்தய வாடிகளுமே அவளது விடுதிகள்.

அப்படியானவள் மீது இவளுக்கு அந்த மாதிரி ஒரு 'அன்பு'.

எல்லோரையும் போல் விரசமாக எண்ண என் மனம் மறுத்தது.

அவள் அவளில் எதைக்கண்டாள்? ஏன் ஓடினாள்?

எல்லாவற்றிற்கும் அவள் ஒரு விடை வைத்திருக்கத்தானே வேண்டும்.

அந்த அவளின் 'மறுபக்கத்தை' அறியவேண்டும் போன்ற ஒரு ஆர்வம்.

அவளிடமே கேட்டுவிட்டேன்.

"என்புருஷன் நல்லவர். என்னைப் பூமியில் விடமாட்டார், ஏசுவோ அடிக்கவோ கனவிலும் நினைக்க மாட்டார்.

இரவு இரண்டு மணிக்கு எழும்பி சிகரட் வாங்கிக் கொண்டு வா என்றால் எத்தனை மைல் தூரமும் ஓடிப்போயே வாங்கி வருவார். அப்படி ஒரு அன்பு என்மீது".

"அது நல்ல குணம் தானே, இப்படிக்கணவர் அமைவதற்குக் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டுமே".

"இல்லை - அதுவும் ஒரு குணமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர அதுவே குணமாக அமையக் கூடாது. இன்பங்கள் தான் எப்போதும் சுகத்தைத் தருவன அல்ல. துன்பங்களிலும் ஒருவித சுகம் உண்டு. அதை எனக்கு என் கணவர் தருவதேயில்லை.

மாறாக, உனது நண்பர் என்னை ஏசுவார், அடிப்பார், குடித்துவிட்டு நேரகாலம் பார்க்காமல் வீட்டுக்கு வருவார்.

இருந்தாலும், அவருக்காக நான் ஏங்கிக் கொண்டிருப்பேன். அந்த ஏக்கத்தையோ, அதனால்கிடைக்கும் சுகத்தையோ என் கணவர் எனக்குத் தரவேயில்லை.

எந்த நேரமும் சதா என் பின்னாலேயே திரிவார். இடைவெளியில்லாமல். இது தான் என் வெறுப்புக்குக் காரணம். இது ஒரு ஆண் பிள்ளையின் குணம் போல் எனக்குத் தோன்றவில்லை.

அதனால்தான் ஓடினேன். இப்போ புரிகிறதா?"

புரிகிறது - புதிராகவும் இருக்கிறது.

அவளின் இந்த 'மறுபக்கம்' நியாயமானதா?

விடை?

தெரிந்தால் சொல்லுங்கள்!

புகலிடச் சஞ்சிகைகள் - வாசகரின் எதிர்பார்ப்பு

செ. யோகராசா

தமிழ்ச்சஞ்சிகை

ஏறத்தாழ, கடந்த பத்தாண்டுகளாக,

ஐரோப்பா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா நாடுகளிலிருந்து புகலிடச் சஞ்சிகைகள் பல வெளிவந்தவண்ணமிருக்கின்றன. இவை நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கிலே எத்தகைய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன? தரமான வாசகரொருவரே இத்தகைய சஞ்சிகைகளிலிருந்து எவற்றை எதிர்பார்க்கின்றார்? தூண்டில், புதுமை, சிந்தனை, தேனி, தளிர், சக்தி, பள்ளம், கண், பார்வை, காலம், அக்கினிக்குஞ்சு, மரபு ஆகிய சஞ்சிகைகளின் வாசகன் என்ற விதத்திலே இச்சஞ்சிகைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுவான சில கருத்துகளைக் கூற விழைகின்றேன்.

புகலிட நாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழர் புதிய புதிய பிரச்சினைகளையும் அனுபவங்களையும் தினமும் எதிர்கொள்கின்றனர். அகதி முகாம் வாழ்க்கை, கலாசார முரண்பாடு, நிறவேறுபாடு, மொழி வேறுபாடு, புகலிட நாட்டரசாங்கக் கெடுபிடிகள், வேலைத்தள நெருக்கடிகள், சுரண்டல் முறை, அந்நியமான நிலை என்பன இவற்றுள் தலையானவை என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும், இங்கு ஒரு வினா எழுகின்றது: புகலிடச் சஞ்சிகைகளின் படைப்புகளில் இவை எவ்வளவு தூரம் முதன்மை பெறுகின்றன?

ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது கவிதைகளில் மட்டுமே மேற்கூறிய விடயங்கள் பரவலாக வெளிப்படுவதை அவதானிக்கின்றோம். வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், இராகவன், தம்பா, ஆனந்த பிரசாத், சம்பு, ஜயகரன் முதலானோரின் கவிதைகள் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கன. சேற்றூர் சிங்கிரகம், நா, நிருபா, சந்திராதேவி, சுரண்யா பூகியோர் சிறுகதைகளில் இவ்விடயங்களை ஓரளவு

வெளிப்படுத்த முனைகின்றனர். தொடர் கதைகளுள் பார்த்திபனின் 'கனவை மிதித்தவன்' மட்டுமே நினைவுக்கு வருகின்றது.

மாறாக, ஈழத்தில் நிலவும் இன ஒடுக்குமுறைகளும் தாய் நாடான ஈழநாடு பற்றிய ஏக்கங்களுமே புகலிடப் படைப்புகளில் முக்கிய இடம் பிடித்துள்ளன. இத்தகு விடயங்கள் படைப்பாகக் கூடாது என்பதல்ல; இவை படைப்புலகிலே செலுத்தும் ஆதிக்கம் குறைய வேண்டும் என்பது தான் இங்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டியது. இவற்றிற்குப் பதிலாக, முற்கூறிய விடயங்களே படைப்புகளில் முதன்மை பெற வேண்டும். ஏனெனில் அவற்றைக் கையாள்கின்ற போதுதான் நவீன இலக்கியம் புதிய பரிணாமம் பரிமாணமும் எய்த முடியும். இல்லையா?

இன்னுமொன்று - புகலிட நாடுகளின் மேம்பாடுற்ற சமூகநிலை, பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் வளர்ச்சி, விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் என்பவற்றின் பின்னணியில், சுதந்திரம், சமத்துவம், பெண்ணிலைவாதம், சூழல் மாசடைதல் முதலியன பற்றியும், சர்வதேச அரசியல் பற்றியும் புகலிட நாடுகளில் வாழ்வோர் ஆழமாக அறியும் வாய்ப்பு உள்ளது. இத்தகு விடயங்கள் தொடர்பாக, மைத்ரேயி, கலிஸ்ரா இராஜநாயகம் (பெண்ணிலைவாதம்), ராகவன், ரமணன் (வல்லரசுகளின் தலையீடு), காங்கேசர் கோவிந்தகுமார் (சூழல் மாசடைதல்) ஆகியோர் ஒரு சில கவிதைகள் படைத்துள்ளமை விதந்துரைக்கத் தக்கதே. இத்தகைய விடயங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொள்ளும் போதும் நவீன இலக்கியம் வளம் பெறாமல்லவா?

புகலிடச் சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் படைப்புகள் எத்தகையனவாக அமைய வேண்டும் என்பது பற்றி இதுவரை கவனித்தோம். இனி, புகலிடச் சஞ்சிகைகளில் எத்தகைய விடயங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றிச் சிந்திப்போம். இவ்விதத்தில் பின்வரும் விடயங்கள் கவனிக்கத்தக்கன:

அ) புகலிட நாட்டுச் சதேச மொழிகளில்

வெளியாகும் தரமான சமகால இலக்கியப்
படைப்புகளின் மொழி பெயர்ப்புகள்.

ஆ) அத்தகைய மொழிகளின் நவீன
இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்குகள் பற்றிய
(சுருக்கமான) கட்டுரைகள்.

இ) புகலிட நாடுகளின் சமூக, அரசியல்,
பொருளாதார நிலைபற்றிய (சுருக்கமான)
கட்டுரைகள்.

ஈ) புகலிட நாடுகளில் வாழ்வேர்
எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றிய
ஆய்வுகள்.

உ) தரமான தமிழ்ச் சிறுகதைகளை
மறுபிரசுரம் செய்தல்.

ஊ) புகலிட சஞ்சிகைகளில்
வெளியாகும் படைப்புகள் பற்றிய
விமர்சனம்.

புகலிடச்சஞ்சிகைகளின் ஆரோக்கியமான
வளர்ச்சி வாசகருக்கு அவற்றை கிடைக்கச்
செய்வதிலும் தங்கியுள்ளது என்பதைக்
கூறவேண்டியதில்லை.

சிவலோகம் வந்து சேரவில்லை!

அன்றொரு தினம் மூடப்பட்டிருந்த
ஆலயக் கதவொன்றில் பின்வரும் அறிவித்தல்
எழுதி ஒட்டப்பட்டிருந்தது -

“கோயில் தர்மகர்த்தாவும்
அறங்காவலருமான பொன்னையா தம்பிப்பிள்ளை
சிவலோகம் சென்றடைந்துவிட்டார்.”

அடுத்த நாள் இவ்வறிவித்தலுக்குக் கீழ்
ஒரு கொசுறுச் செய்தி இவ்வாறு காணப்பட்டது
சிவலோகம்

இரவு 1 : 30 மணி

“காலையில் அங்கிருந்து புறப்பட்ட
தர்மகர்த்தா தம்பிப்பிள்ளை இன்னும் இங்கே
வந்து சேரவில்லை. பெருங்கவலையாக
இருக்கின்றது.”

இப்படிக்கு

சிவலோகவாசிகள்

கொழும்பு சூட்

INTERNATIONAL FOOD SUPER STORE

COLOMBO FOOD

இலங்கை, இந்திய உணவுப்பொருட்கள்
உடன்

மரக்கறி, பால், பழம், இறைச்சி, மீன்
வகைகள்

தமிழ் வீடியோப்படம் ஆகியவற்றிற்கு

இன்றே நாடுங்கள்

COLOMBO FOOD

2823 Eglinton Ave. E
Scarborough, Ontario. M1J 2E1

FAX:-(416)
265-1265

TEL:- (416)
265-1265

பாரதிரப் பாடிய பாரதி!

இவன்,
எட்டயபுரத்தில் எழுந்த அனல் காற்று!
சுட்டெரிக்கும் விழிகள்,
சுற்றிய தலைப்பாகை,
முறுக்கு மீசையும், நறுக்கென்ற பேச்சுமாய்
நாட்டுக்காய்ப் பாய்ந்த
காட்டாற்று வெள்ளம்!
பாரதத்தின் எங்கோ மூலையிலே நின்று
பார் அதிரப்பாடிய வானம்பாடி!
பாரதி இவன் நாவில்
பகவிரவாய் அமர்ந்ததனால்
கவிதை இவனுக்குக்
கைத்தடியாய் மாறியது!
இவன்,
வாலிப காலங்கள் வறுமைக்கே சொந்தம்!
வசந்தங்கள் இவன் வீட்டு
வாசலைத் தீண்டியதில்லை!
இன்று இவன்
வரிகளைக்கூட வாவென்று அழைக்காத
கவிஞர்களை எங்கும் காணமுடியவில்லை!
அக்கிரகாரத்தில் அவதரித்த போதினிலும்
அரிஜன மனங்களில்
ஆட்சி செய்த அரசனின்!
தீண்டாமை தன்னை
திரைக்கு வெளியே கொண்டுவந்த
தூண்டாமணி விளக்கு இவன்!
இந்த அக்கினி

போன இடமெல்லாம்
சுதந்திர நெருப்பு
சுடர்விட்டுப் பற்றியது!
கஞ்சாக் கவிஞன் என்று
இவனைச் சொல்வார்கள்;
ஆளுலும் என்வரையில்

நிலா குகதாசன்

அஞ்சாக் கவிஞன்!
அந்நிய ஆட்சிதனை
அழிக்கும்வரை
விழிமுடி
துஞ்சாக் கவிஞன்!
பஞ்சத்தில் நாளும்
பரிதவித்த போதினிலும்
பாட்டினாலே நாட்டினையே
பற்றி எரியச் செய்த
பாரதக் கவிஞன்!
சோம்பிக் கிடந்த தமிழலகம்
தூங்குமென்று
தாலாட்டுப் பாடல் மட்டும்
பாடாத தனிக்கவிஞன்!
மூடக் கொள்கைகளை
மூலையில் போட்டு மிதித்து
சாடிய கவிஞனின்!
பட்டி, தொட்டியெல்லாம்
இவன்பாட்டில்
காதல் கொண்டதனால்
வெள்ளை அரசு இவனுக்கு
வில்லனாய் மாறியது!
அன்று இவனது
ஆற்றலையும், அறிவையும்
அவையினிலே ஏற்றிவைத்து
காற்காசு கூடக்
கொடுக்காத தமிழலகம்
நூற்றாண்டு விழா எடுத்து
நினைவில் மட்டும் வைத்துக்கொண்டது!

எனபவிலிருந்து

யகா கவி பாரதியின் 109வது பிறந்த தினமான டிசம்பர் 11 ம் தித்தியை நினைவுகூரும் முகமாக இக் கவிதை.

அட... அப்பிடியா....!

நான் இறப்பதற்கு முன் ஒரு திராவிடனை
முதல்வர் பதவியில் அமர்த்தியே
ஓய்வேன்."

=அகில்=

- தி. மு. க. செயற்குழுக் கூட்டத்தில் கருணாநிதி

லெ.முருகபூபதி

அவுந்திரேவியா

இலக்கியவாதிகளும் போதனாசிரியர்களும்

“ஈழத்தின் தேசிய இனப் பிரச்சினையைப் பின்னணியாகவும் இனவிடுதலைப் போராட்டத்தைக் கரும்பொருளாகவும் கொண்டு நமது எழுத்தாளர்கள் இலக்கியம் படைக்க வேண்டும்”

ஈழத்தமிழர் குடியேறியுள்ள - நாடுகளில் இக்குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இக்கோரிக்கை நியாயமானதா - அர்த்தபூர்வமான இலக்கிய நோக்கமுடையதா என்பதில் அப்பிராய பேதங்கள் உண்டு.

தமிழும் தமிழ் இலக்கியமும் வாழ - வளர முதலில் “தமிழ் மண்” வேண்டும் என்ற வாதமும் அண்மைக் காலங்களில் முன்வைக்கப்பட்டு - அதனை அங்கீகரிக்கும் தோரணையில் கரகோஷமும் எழுப்பப்படுகிறது.

இந்தக் ‘குரல்’கள் ‘வாதங்கள்’ தரமான - ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வளம் சேர்க்குமா? என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட கோரிக்கைகள் புறம் ஒதுக்கப்பட வேண்டியவை அல்ல; கலை இலக்கியவாதிகளினால் - படைப்பாளிகளினால் மிகுந்த அவதானிப்புடன் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவையே.

“தமிழ் மண்” வேண்டும் என்ற வாதத்தின் வழிநின்று திராவிட இயக்கத்தைக் கட்டி எழுப்பி - ஆட்சி அதிகாரத்தையும் கையேற்று - தமிழ்க் கலாசாரத்தை தரம்

கெட்ட சினிமாவுக்குள் சங்கமிக்கச் செய்து வெறும் ‘சினிமாக் கவர்ச்சியே’ அரசியலை அவங்கரிக்கும் பரிதாபத்துக்குத் தமிழ் நாட்டைப் பலியாக்கியவர்கள் நமது இலக்கியவாதிகளுக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் நல்ல முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கிறார்கள்.

தமிழ் ஒரு மொழி; அது தொன்மையானது; அழிவற்றது. அதன் இலக்கியங்களும் அப்படியே. திருக்குறளும், கம்பராமாயணமும், சிலப்பதிகாரமும் இன்றும் வாழ்கிறது. எனவே தமிழ் தாழ்ந்துவிடும் - அழிந்துவிடும் என்பதெல்லாம் சுத்த அபத்தம்.

தமிழுக்கு எந்த நோய் நொடியும் இல்லை. எனவே அது அழிய வழி இல்லை.

எதனை எழுதவேண்டும் - யாருக்காக எழுதவேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கும் முழு உரிமையும் எழுத்தாளனையே சார்ந்தது.

இதனைத்தான் எழுதவேண்டும் - இதற்காகத்தான் எழுதவேண்டும் - இப்படித்தான் எழுதவேண்டும் என போதனை செய்வது பயனற்ற செயல்.

எந்த ஒரு எழுத்தும் வாழ்வது காலத்தைப் பொறுத்த விடயம். காலக்கண்ணாடியாக - காலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் எழுத்தாளன் அக்காலத்தை எந்த வகையில் - எந்த வழியில் பிரதிபலிக்கிறான் என்பதையும் காலம்தான் தீர்மானிக்க இயலும்.

கம்பனும் இளங்கோவும் பாரதியும் காலத்தைப் பிரதிபலித்த மகா கவிகள் கட்டுமல்ல காலத்தையும் வென்று வாழும் அமர இலக்கியம் படைத்த சிரஞ்சீவிக் கவிகள்.

இவர்களும் மொழியைப் பாடினார்கள் - இனத்தைப் பாடினார்கள் - அரசியலை எழுதினார்கள் - பெண் விடுதலை முதல் இன விடுதலை - சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஈடுக மணுக்குலத்தின் தேவைகள் அனைத்தையும் படைத்தார்கள்.

பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வைச் சொன்னார்கள். மக்களைச், சிந்திக்கத் தூண்டினார்கள். இவர்களிடம் எவருமே - இதனைத்தான் எழுத வேண்டும் - இப்படித்தான்

எழுதவேண்டும் என்று வலியுறுத்தவில்லை.

இதனையும் கவனத்தில் கொண்டு நம்மவரின் போதனைகளை அவதானிப்போம்.

தேசிய இனப்பிரச்சினை

இது மிகவும் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய விவகாரம்.

'ஈழம்' என்பது இலங்கையின் மற்றுமொரு பெயர். எமது இந்தத் தாயகத்தின் மலையகப் பகுதிகளில் ஒரு தமிழ் இனம் வாழ்கிறது. இவர்களை இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் என அழைப்பர். (ஏனைய தமிழர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்பதை இங்கே ஆராய்வது (?) பொருத்தமல்ல - அவர்கள் வ. சிழக்கு மாகாணங்களில் பாரம்பரிய தமிழர் பிரதேசங்களில் வாழ்பவர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம்.)

இந்த இந்தியத் தமிழ் மக்களுக்கும் இங்கு பிரச்சினைகள் ஏராளம். கல்வி, பொருளாதாரத்தில் மட்டுமல்லாது இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் புறக்கணிக்கப்பட்டு, பின்தள்ளப்பட்டு அடிமைகளாக, கூலிகளாக நமது அரசுகளால் நடத்தப்பட்ட இனம்.

இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணியில் 60 சதவீதத்தை பெற்றுக் கொடுத்த உழைக்கும் வர்க்கம் அந்த இனம். அரசியல் சுதந்திரம் இல்லாத, குடியுரிமையற்ற - தமிழ் பேசும் - தமிழ் இனம்!

இந்த இனத்தின் பிரச்சினைகள் குறித்தும் ஏராளமான இலக்கியங்கள் வெளியாகியுள்ளன. ஆனால் "இனப்பிரச்சினை" தொடர்பாக எழுதவேண்டும் எனக் குரல் கொடுப்போர் - "போதனை" செய்வோரிடத்து இம்மக்களின் பிரச்சினையும் இனப்பிரச்சினைதான் என ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

அது ஏதோ 'தோட்டக்காட்டு' மக்களின் பிரச்சினையாக இவர்களால் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

இதே போன்று ஈழத் தமிழரின்

பாரம்பரிய பிரதேசம் எனக் கருதப்படும் வட பகுதி மண்ணில் சாதி அடிப்படையில், தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் அடிமைகளாக நடத்தப்பட்ட 'பஞ்சமர்கள்' (இவர்களும் தமிழ் பேசும் தமிழ் மக்களே) பற்றியும் பல்வேறு இலக்கியங்கள் வெளிவந்தன. இந்த அடிநிலை மக்களுக்கும் இனப்பிரச்சினை இருந்தது.

தம்மைப்போல் இரத்தமும் சதையும் உயிரும் உள்ளவர்களிடத்திலிருந்து - தமது தாய் மொழியையே பேசுபவர்களிடமிருந்து குடிநீருக்காகவும், ஆலய வழிபாட்டுக்காகவும், குடியுரிமைக்காகவும் அனுமதி கோரி போராட வேண்டிய இனமாக இம்மக்கள் வாழ்ந்தார்கள்.

இந்தப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களினால் எதிர்நோக்கப்பட்ட பிரச்சினைகளும் இவர்களினால் இனப்பிரச்சினையாகக் கருதப்படவில்லை; ஏற்கப்படவில்லை.

அது வெறும் சாதிப்பிரச்சினைதான் எனக்கூறிச் சமாளித்தனர்.

மேற்குறித்த மலையகத் தமிழ் மக்களினமும், தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ் மக்களினமும் பிரச்சினைகள் ஒருபுறம் நீடிக்க அதேவேளை -

*சிங்கள இனவாத அரசுகளினால் வழங்கப்படும் அரசாங்க உத்தியோங்களில் தமிழருக்குப் பாரபட்சம் -

*தமிழ் மக்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகக் கருதப்பட்டமை -

*அரசு பதவி உயர்வுகளில் தமிழருக்கு முன்னுரிமை வழங்காதமை -

*பல்கலைக் கழக அனுமதியில் தமிழ் மாணவர்களுக்கு 'தரப்படுத்தல்' - என்ற பெயரில் இழைக்கப்பட்ட தீமை -

*காலத்துக்குக் காலம் அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் மீது ஏவி விடப்பட்ட கொடுமான தாக்குதல்கள் -

முதலான தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொதுவாகப் பெரிதும் பாதித்த இனப்பிரச்சினைகளுடன் தமிழர்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றம் போன்ற இனவாத நடவடிக்கைகளும் ஈழம் என்ற இலங்கையில்

தேசிய இனப்பிச்சினை கூர்மை அடைவதற்கு வழிகோலிவிட்டதை அறிவோம்.

இவற்றைப் பின்னணியாகவும் கருப்பொருளாகவும் கொண்டு பல கதைகள், கவிதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. இதற்கென பெரிய பட்டியலையும் தயாரிக்கக் கூடிய விமர்சகர்கள் உள்ளனர்.

ஆயினும் இவற்றில் எத்தனை கலாபூர்வமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டன - இலக்கியப் பிரக்ஞையுடன் இன்றும் காலத்தை வென்று வாழ்கின்றன என்பதையும் பட்டியல் மூலம் காண்பிக்க எமது விமர்சகர்கள் தயார்.

இனவிடுதலைப் போராட்டம்

கூர்மையடைந்த தேசிய இனப்பிரச்சினை எமக்குப் பெற்றுத்தந்த அறுவடைதான் இன்றைய இனவிடுதலைப் போராட்டம்.

ஆயுதப் போராட்டம் மூலம்தான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு முற்றுமுதலான தீர்வைக் காணமுடியும் எனக் கருதிய போராளிக்குழுக்கள், ஈழத்தமிழர் அரசியலில் எப்பொழுதும் தலைமை ஏற்கும் வடபகுதியிலேயே தோன்றி களத்தில் இறங்கின. இந்தியா - லெபனான் முதலான நாடுகளில் பயிற்சியும் பெற்றன.

இன்று எத்தனை குழுக்கள் களத்தில் நிற்கின்றன - எத்தனை குழுக்கள் கரைந்து போய்விட்டன - எத்தனை குழுக்கள் இனவாத அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைகளில் இறங்கியுள்ளன - என்பதையெல்லாம் ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல.

எனினும், இந்த இனவிடுதலைப் போராட்டத்தை பின்னணியாகக் கொண்டும் கருப்பொருளாக வைத்தும் பல இலக்கியப் படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன.

இவற்றிலும் எத்தனை கலாபூர்வமான சிருஷ்டிகள் என்பதை காலம்

தீர்மானித்துள்ளது.

மக்கள் போராட்டங்கள் அகிம்சை வழியில் நின்று - திசை மாறி ஆயுதப் போராட்டமாக வடிவமெடுக்கும்போது - அதன் சாதக-பாதகம் குறித்து பல்வேறு கருத்தோட்டங்கள் எழுவது இயல்பு.

எந்த ஒரு யுத்தமும் - மக்கள் போராட்டமும் இறுதியில் பேச்சுவார்த்தையில் தான் முற்றுப் பெற்றுள்ளன என்பதும் காலம் நமக்கு அறிவுறுத்தும் பாடம். (இப்படி எழுதினால் குதர்க்கவாதம் புரிவதற்கும் பலர் கச்சை கட்டி(?) களத்தில் இறங்குவார்கள் என்பதும் தெரிந்ததே)

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திலும் இரண்டு வழிகள் இருந்தன. ஆயினும் அந்த இரண்டு வழிகளையும் பின்பற்றியவர்கள் கருத்து ரீதியாக முரண்பட்டார்களேயன்றி ஒருவரை ஒருவர் அழித்துவிடுவதற்கு கங்கணம் கட்டி செயல்படவில்லை.

மகாத்மா காந்தியின் ஜன்ம விரோதிகளாகவும் எதிரிகளாகவும் இருந்த பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதம்கூட காந்தியின் உயிருக்கு உலைவைக்கவில்லை - மாறாக ஒரு இந்தியக் குடிமகனே அந்தத் தேசபிதாவைச் சுட்டுக் கொன்றான்.

பொது எதிரிக்கு எதிராக ஏந்தப்படும் ஆயுதம் எப்படி எப்படி யார் யாருக்காக திசைதிருப்பப்படுகிறது என்பதையும் எமது இனவிடுதலைப் போராட்டத்தில் - எழுத்தாளர்கள் அவதானிக்கின்றனர்.

இதனால் தமது பேரவை அவர்கள் மிகுந்த பொறுப்புணர்வுடன் தூக்க வேண்டியுள்ளது.

இலக்கியங்களில் - கலாபூர்வமான படைப்புகள் - பிரசாரப்படப்புகள் என இரண்டு வகைகள் உண்டு.

எப்பொழுதும் கலாபூர்வமான படைப்புகளே இலக்கிய வரலாற்றில் அழியாத இடம் பெற்றவை, ஏனையவை வெறும் 'செய்திகளாகிவிடும்.

தமிழ்நாட்டில் - திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இடைசெவல் என்ற விவசாய கிராமத்தில் விவசாயியாக வாழ்ந்தவரும் மழைக்கும்

பாடசாலைக்குள் ஒதுங்காதவருமான பிரபல எழுத்தாளர் கி. ராஜநாராயணனுடன் (இன்று 60 வயதைப்பூர்த்தி செய்துள்ள இந்தப் படிக்காத மேதை - பாண்டிச்சேரி புதுவை பல் கலைக் கழகத்தில் 'விருந்தினர் அடிப்படை'யிலான விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகிறார்) ஒரு சமயம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்.

அவர் முழுநேர விவசாயி - தனது விவசாயப் பாஷையிலேயே இந்த இலக்கியக் கருத்தையும் நயமாகச் சொன்னார்.

"எனது வீட்டு முற்றத்தில் ஒரு கத்தரிச் செடி நின்றது. என் மனைவி அதற்கு அளவுக்கதிகமாக பசுச்சாணத்தின் உரம் கொண்டுவிட்டாள் - சிறிது நாட்களில் அந்த கத்தரிச்செடி பட்டுவிட்டது. எங்கள் கிராமத்துக்கு வந்த விவசாய ஆராய்ச்சியாளர்களிடம் வினவியபொழுது - அளவுக்கு அதிகமான உரம் கூடாது - அளவோடு அந்த பசுவையை இட்டிருந்தால் கத்தரிச்செடி இப்படிப் பட்டுப்போயிருக்கமாட்டாது -" என்றனர்.

இந்த உதாரணத்தையே இலக்கியத்துக்கும் கூறலாம்.

அவரது கூற்று நியாயமானது சரியானது.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் முடிந்திருந்த வேளையில் பிரபல எழுத்தாளர் தி. ஜானகிராமனினால் எழுதப்பட்ட மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த நாவல் - 'மோகமுள்'.

இந்த அதிசயதமான நாவல் குறித்து இப்பொழுதும் இலக்கிய உலகில் பேசப்படுகிறது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளுக்கு கையாளப்படுகிறது. இந்நாவல் சுதந்திரப் போராட்டத்தை பின்னணியாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆயினும் அக்கால வேளையில் எவரும் - அதனை அந்தப் பின்னணியுடன்தான் எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்.

இது இவ்விதமிருக்க -

"கல்கி" தனது வெள்ளிவிழாவை முன்னிட்டு நடத்திய நாவல் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசினிப்பெற்ற நாவல் "கல்லுக்குள் ஈரம்" - இதனை எழுதியவர் ரா.சு. நல்ல பெருமான்.

காந்தியத்துக்கும் - வன்முறைக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த கருத்துப் போராட்டத்தை மையமாகக் கொண்டு புனையப்பட்ட இந்நாவலில் - மகாத்மா காந்தியின் அகிம்சை கருத்துக்களும் சுபாஷ் சந்திரபோஷின் தீவிரவாத கருத்துக்களும் தாராளமாக தெளிக்கப்பட்டு - காந்தியம்தான் சரியான தீர்வு - என்பதை வலியுறுத்தும் பிரசார நாவலாக இது அமைந்தது.

இந்நாவல் மிகவும் சுவாரஸ்யமாக கதை சொல்லி பரிசைத் தட்டிக்கொண்ட போதிலும் தரமான இலக்கிய விமர்சகர்களால் ஏற்கப்படவுமில்லை - காலத்தையும் வென்று வாழும் இலக்கியமாகப் போற்றப்படவுமில்லை.

இந்த சிறு உதாரணங்களுடன்தான் நாம் மகாகவி பாரதியையும் இனம் காண்கிறோம்.

பாரதி சுதந்திரத்தையும் இனவிடுதலையையும் - மக்கள் எழுச்சியையும் ஆதரித்து வரவேற்றுப் பாடியவன் - எழுதியவன் - அதற்காக சிறையும் சென்றவன்.

"இனி ஒரு விதி செய்வோம்" - என்ற வாக்கு ஒன்றே போதும் - பாரதி எதிர்பார்த்த சுதந்திர சமுதாயம் பற்றி சிந்திப்பதற்கு - இந்தத் தெளிந்த சிந்தையோடு - பாரதி இனப்பிரச்சினையையும் எழுதியமையால்தான் இன்றும் பாரதியும் எம்முடன் வாழ்கின்றான். நூறாண்டுகள் டந்தும் வாழ்கின்றான்.

பாரதியை ஞானகுருவாக விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஏற்றுக் கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு இலக்கியவாதியிடத்தும் படைப்பாளியிடத்தும் பாரதி பெரியதாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளான்.

இத்தாக்கம் ஏற்படுத்திய சிந்தனையின் அடிப்படையிலேயே நமது எழுத்தாளர்களும் இனவிடுதலைப் போராட்டத்தை கருப் பொருளாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்கின்றனர்.

"தமக்கு சாதகமாக படைக்கவில்லையே" என்ற ஆதங்கமே - இவ்விதம் - எமதுபடைப்பாளிகள் - "இனவிடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும் எழுதவேண்டும்", "தமிழ் வாழ தமிழ் மண் வேண்டும்" என்றெல்லாம் போதனைகள் கிளம்பியுள்ளமைக்கு அடிப்படை.

எமது இனவிடுதலைப் போராட்டத்தின் உள்முரண்பாடுகளை - எட்டிக்குப் போட்டியாக

அண்டப்புளுக்களும், ஆகாசப்புளுக்களும் வெளிவிடும் புள்ளிவிபரங்கள் - எஜமான உணர்வுடன் தமிழ்மக்கள் மீது இரு தரப்பிலும் மேற்கொள்ளப்படும் அடக்குமுறைகள் முதலானவற்றையும் - இப்போரில் - தமது இன்னுயிர்களைத் தியாகம் செய்யும் இளம் சந்ததிகளின் வீரத்தையும் பின்னணியாகக் கொண்டும் - அதன் விளைவுகளை கருப்பொருளாக்கியும் இலக்கியம் படைக்க முன்வருவோர் தெளிவான சிந்தனையுடன் எழுத வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர்.

“ஏன் எமக்கு வம்பு?” - நாம் அனைவருக்கும் நல்ல பிள்ளைகளாக இருப்போம் என எழுதாமல் இருப்பவர்களும் உண்டு.

முழுக்க முழுக்க பிரசாரத் தொனியுடன் கலாபூர்வமற்ற போலித்தனமான படைப்புகளை “தயாரித்து” வெளியிடுவோரும் உண்டு.

தெளிவுடன் - எடுத்துக்கொண்ட கருப்பொருளைச் சித்தரித்து படைப்பிலக்கியத்தில் வெற்றியும் கண்டவர்களும் உண்டு.

எனவே - இனவிடுதலைப் போராட்டத்தை கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுத முன்வருவோர் கத்தியின் மேல் நடப்பதற்கு ஒப்பான செயலையே தாம் மேற்கொள்கிறோம் என்ற உணர்வோடு படைக்கிறார்கள்.

ஈழத்தமிழ் மக்கள் இருதலைக்கொள்ளி ஏறும்புகளாக தவித்துக்கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் - இந்த ஆராய்ச்சிகள் அவசியமானதுதானா என்ற வாதமும் தோன்றலாம்.

ஆயினும் - இலக்கியவாதிகள் இப்போதொசிரியர்களின் கோரிக்கைகளை தட்டிக்கழிக்காமல் இதய சுத்தியுடன் மனச்சாட்சியின் குரலாக தமது ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைக்க முன்வரவேண்டும். போதனைகளுக்காக மட்டுமல்ல - காலத்தின் தேவையை உணர்ந்தும் மௌனம் கலைந்து எழுத வேண்டும்.

“நாம் இந்தத் தலை முறையில் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது - கொடியவர்களின்

ஈனச் செயல்களுக்காக மட்டுமல்ல - அதற்கும் மேலாக நல்லவர்களின் பயங்கர மௌனத்திற்காகவுமே! -” என்ற மாட்டின் லாதர் கிங்கின் கூற்றுடன் இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றேன்.

ஏன்.....?

எனவல்லுந்து

என் வசந்தகாலத் தொட்டில்கள் இப்போது.....

வாழ்விழந்துவிட்டவை!

இழந்துபோன வசந்தங்கள்

இனியொருகால் வந்திடாவோ?

மீண்டும் என்றோ ஒருநாள்

அவை வந்து சேரும் -

புதிய பிரசவமாக

புதிய பரிமாணமாக

புதிய கன பரிமாணமாக!

அதுவரை.....

இறந்த காலச் சுவர்களை

இரைசிப்புச் செய்கிறேன்

புதிய பிரசவத்திற்காக!

என்

பூமிமட்டும் இன்னும் தாய்மை

பூக்கவில்லை!

ஏன் - இந்தப்

புலவனும் கூடத்தான்!

- தீவகம் வே. இராஜலிங்கன் -

“யாழ்ப்பாண நூலகத்தை எரித்தவர்கள் தான் இன்று என்னையும் எதிர்க்கின்றார்கள்”.

- மீலாத விழாவில்

ஜனாதிபதி பிரேமதாசா -

அட... அப்பியா...!

(அகில்)

ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலே
ஓவிய விரிவுரையாளர்

கந்தையா கனகசபாபதி

இலங்கையின் ஓவிய வரலாற்றில் புகழ்பெற்ற "43" ஓவியக்குழுவில் அங்கத்துவம் பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தவர் இருவர். முதல்வர் எஸ். ஆர். கனகசபா. கந்தர்மடம் கனகசபாபதி இரண்டாமவர். பலாவி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் 1952ம் ஆண்டிலிருந்து ஓவிய போதனாசிரியராயிருந்த கனகசபாபதி 1971ல் ஓய்வு பெற்றார்.

எஸ்.ஆர்.கேயின் அபிமான மாணவரான கனகசபாபதி முறையான ஓவியப்பயிற்சியை வின்சர் ஆர்ட் கிளப்பில் பெற்றவர். வின்சர் ஆட்கிளப்பில் மாணவராகும் பின்னர் ஆசிரிய கலாசாலையில் ஓவிய விரிவுரையாளராகும் இருந்த காலத்திலேயே இவரது ஓவியங்களில் பெரும்பாலானவை வரையப்பட்டன. இளமைக்காலத்தில் புகைப்படங்களைப் பார்த்து வரைவதில் அதிக ஆர்வமுடையவராயிருந்த கனகசபாபதியை ஓவியத்துறைக்கு ஈர்த்தவர் இணுவிலைச் சேர்ந்த சீ.அம்பிகைபாகன் என்ற உரும்பிராய் இந்துக்கல்லூரியின் ஓவிய ஆசிரியராவார். அம்பிகைபாகன் நீர்வண்ணத்தைப் பயன்படுத்தி ஓவியங்கள் வரைவதில் வல்லவர். இவரின் ஓவியங்கள் எவையும் பார்வைக்குக் கிட்டவில்லை.

எஸ். ஆர். கே. வின்சர் ஆட் கிளப்பை ஸ்தாபித்து ஆரம்பத்தில் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் இயங்கிய காலப்பகுதியில் எஸ். ஆர். கேயிடம் முறையான ஓவியப்பயிற்சியை கனகசபாபதி பெற்றார். இக்காலத்திலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் ஓவியத்திற்கு தைலவர்ணம் பயன்படுத்தும் முறை அறிமுகமானது. தைலவர்ணத்தை யாழ்ப்பாண ஓவியர்களிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் எஸ். ஆர். கே. எஸ். ஆர். கேயின் மாணவனாக ஓவியப்பயிற்சி பெற்ற கனகசபாபதியிடம் இன்று ஏறக்குறைய 16 ஓவியங்கள் வரை கைவசமுள்ளன. இவைதவிர கனகசபாபதி வின்சர் ஆர்ட் கிளப்பின் பயிற்சி பெற்ற காலத்து ஓவியக்குறிப்புக்கள் சிலவும் உள. கனகசபாபதியின் ஓவியங்கள் அனைத்தையும் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் பொழுது ஓவியத்தின் பல்வேறு பாணிகளிலும் இவர் முயற்சித்திருப்பதைக் காணலாம். நீர்வர்ணம், தைலவர்ணம், உலர்பசை

சோ. கிருஷ்ணராஜா

வர்ணம் எனப் பல்வேறு வர்ணங்களையும் தன் ஓவிய ஆக்கத்திற்கு பயன்படுத்திய தாமட்டுமில்லாது இயற்பண்பு வாத ஓவியங்களிலிருந்து நவீன ஓவியங்கள் வரை பல கலைப்பாணிகளிலும் தன் ஓவிய ஆளுமையை வெளியிட முயன்றுள்ளார்.

இயற்பண்புவாத ஓவியங்களில் டாவின்சி, ரேய்னர், ராபேல், ரெம்பிரான்ட் என்பவர்களையும் பிக்காசோவின் ரேகை ஓவியங்களும் தன்னை மிகவும் கவர்ந்தவை எனக் கூறுகிற கனகசபாபதியின் ஓவிய ஆக்கங்களில் எஸ்.ஆர். கேயின் செல்வாக்கு பதிந்துள்ளது. எஸ். ஆர். கேயை நவீன ஓவியங்கள் அதிகம் ஊவரவில்லை. ஆனால் அவரின் மாணவனான கனகசபாபதியோ நவீன ஓவியங்களில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியைப் பெறும்பொழுதும் ஓவியங்களை வரைந்துள்ளார். சேவற்சண்டை (1967), காதலர்கள் (1967), படித்தல் (தைலவர்ணம் 1976) என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. சேவற்சண்டை, காதலர்கள் என்பன முக்கோண ரேகைகளினால் ஆக்கப்பட்டது.

கனகசபாபதியின் நிகழ்ச்சிச் சித்திரிப்பு ஓவியங்களில் கலைப்பாறுதல் (தைலவர்ணம் 1952), மாவிடித்தல் (தைலவர்ணம்) இருபெண்கள் (தைலவர்ணம் 1949) என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. நிகழ்ச்சிச் சித்திரிப்பு ஓவியங்களில் கலைப்பாறுதலும், இருபெண்களும் உருவத் தெளிவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் படாது ஓவியனின் மனப்பதிவுக்கே முதன்மை கொடுக்கிறது. நிலக்காட்சிச் சித்திரிப்பில் மன்றூர் கடற்கரை (உலர்பசை வர்ணம் 1944) குறிப்பிடத்தக்கது. இது தவிர வல்லை (தைலவர்ணம் 1952), களனி ஆற்றங்கரை (தைலவர்ணம் 1949) என்பனவும் உள.

கனகசபாபதியின் பிரதிமை ஓவியங்களில் முத்தையா மாஸ்டர் (தைலவர்ணம் 1940), சோமசுந்தரப்புவவர் (தைலவர்ணம் 1940), ஓவியனின் மனைவி (தைலவர்ணம் 1962) என்பன பார்வைக்குக் கிடைத்தன. இவற்றில் முறையே முதலிரண்டு பிரதிமை ஓவியங்களிற்கும் 1962ல் வரையப்பட்ட கனகசபாபதியின் மனைவியின் ஓவியத்திற்குரியடையில் பாரிய வேறுபாடுகள் உண்டு. கடைசி ஓவியத்தில்

ஓவியனின் முதிர்ச்சியையும், வர்ணத்தெரிவில் தேர்ந்த பரிச்சயத்தையும் காணக்கூடியதாயுள்ளது.

நிலைப்பொருள் ஓவியவரைவிலும் தன் ஆளுமையை வெளிக்காட்டிய கனகசபாபதியின் ஓவியங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது தைலவர்ணத்தில் 1947ல் வரையப்பட்ட பூங்கொத்து ஓவியமாகும்.

இந்திய ஓவியமரபின் கலைப்பாணிகளிலும் கனகசபாபதி முயன்றுள்ளார். குறிப்பாக இவரது பிற்கால ஓவியங்கள் இந்திய பாணியிலமைந்துள்ளன. பா.தபூசை (தைலவர்ணம்) சிவன் (தைலவர்ணம் 1980), கலைமகள் (தைலவர்ணம்) என்பன இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கனக சபாபதியின் ஓவியங்கள் அனைத்திலும் காவிரணப் பயன்பாடு உள்ளது. இதற்கு அவர்தரும் விளக்கம் "எமது மண்ணின் வாடையே காவிரணமாய் வெளிப்பட்டுள்ளது" என்பதாகும். ஏழ்மையிலும், தயரத்திலும் ஓவியன் அழகைக் காண்கிறான் எனக் கூறும் கனகசபாபதி தன் நிகழ்ச்சிச் சித்திரிப்பு ஓவியங்களின் கருப்பொருளாக எடுத்துக் கொண்டவை அவரது காலத்து யாழ்ப்பாண சூழலிலிருந்து தெரியப்பட்டவைகளே. இந்த வகையில் இவர் தற்காலத்து ஓவியர்களிலிருந்து பெரிதும் வேறுபடுகிறார். அம்பலவாணர் இராசையா, இராசரத்தினம் என்போர்களிடத்துக் காணப்படும் ஓவியப்பொருளின் இலட்சிய வகை மாதிரித்தேர்வு இவரிடமில்லை. கனகசபாபதி தான் கண்ட யாழ்ப்பாணத்தை தாரிகையினால் தனக்கேயுரித்தான முறையில் வெளியிட்டுள்ளார். இதனால் சம காலத்தவர்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கும் ஓவியனாகத் திகழ்கிறார்.

பிரதிமைக் கலைக்கோர்

இராசரத்தினம் -

(1927)

சிறுவயதில் எஸ். ஆர். கனகசபையினால் வணங்காமுடி என அழைக்கப்பட்ட க. இராசரத்தினம் ஓர் ஓவியக்கலைஞன் மட்டுமல்ல, ஒரு நாடக ஆர்வலரும் கூட. யாழ்ப்பாண ஓவியர்களில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறும் இவர் மிகச் சிறந்த பிரதிமைக்கலை ஓவியராவார். ஓவியக்கலையில் ஐயாத்துரை நடேசு தன் வழிகாட்டியாகக் கொள்ளும் இராசரத்தினத்தில் நடேசுவின் பாதிப்புக்கள் நிறைய உண்டு. முக்கியமாக ஓவியத்தின் வர்ணத்தெரிவும், சேர்க்கையும் நடேசுவின் வழிவந்தது. இன்று

ஏறக்குறைய 18 ஓவியங்கள் இவரின் கைவசமுண்டு. இவற்றில் பிரதிமை, நிலக்காட்சி ஓவியங்களே குறிப்பிடத்தக்கது. இவைதவிர நூட் (Nude) மனிதக்காட்டுருக்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் உள்ளடங்கும்.

நூட் மற்றும் மனித உரு காட்டுருக்களும் ஓவியக்கல்வியின் பயிற்சியளாக உள்ளது. பிற்காலத்தில் பிரதிமை ஓவியத்தில் சிறப்பான தேர்ச்சி பெற இவை உதவியள எனலாம். இராசரத்தினத்தின் பிரதிமை ஓவியங்கள் உயிரோட்டமுடைய ஆக்கங்களாகும். "பிரதிமைக்கலை நரம்புவெடிக்கும் பிரச்சினைக்குரிய கலை. இது புகைப்படம் போல் அமையலாகாது, ஆக்கமுறையிலமைதல் வேண்டும்" எனக் கூறுகிற இராசரத்தினம் 1949ம் ஆண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் கொன்வென்ட் மகளிர் கல்லூரியில் இயங்கிய எஸ். ஆர். கனகசபையின் வினச்சர் ஆட்கிளப்புடன் அதன் இறுதிக்காலமான 1955ம் ஆண்டு வரை சேர்ந்து இயங்கியவர்.

பிரதிமை ஓவியம், ஓவியத்தொடுப்பமைவு, நீர்வண்ணப் பிரயோகம் என்பவற்றில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற இராசரத்தினத்தின் ஓவியங்கள் நீர்வண்ணம், தைலவர்ணம், உலர்பசை வர்ணம் என்ற பிரிவுகளிலடங்கும். இவரது ஆக்கங்கள் உயிரோட்டமும் ஒத்திசைவும் உடையன என டிப்ளூ. ஜே. ஜி. பீவிங் குறிப்பிடுகின்றார்.

நிலக்காட்சியில் ஓவிய அழகு நோக்கிப் பொருளமைப்பும் ஒழுங்கும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. காட்சிகளை நோக்கப் பார்த்துப் பிரதி செய்தலை விடுத்து ஞாபகத்திலிருந்து வரைதலை சிறப்பானது எனக் கருதும் இராசரத்தினம் ஓவியனுக்கு 'மனத்திலிருத்தி வரையும்' திறன் அவசியமென்கிறார். ஓவியத்தில் சமநிலை முக்கியமானது. நேரடிக் காட்சிவரைதலில் இதனைப் பேணமுடியாது. அழகியல் நோக்கில் மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டியது அவசியம். எனவே ஞாபகமே ஓவிய வரைவிற்கு உத்தமமானது எனக் கூறும் அவர் கருத்திற்கு உதாரணமாகத் திருவெம்பாவை கோயிற்காட்சியை (தைல வர்ணம், 1951) காட்டலாம்.

கனேரிறா கடற்கரையில் இளைப்பாறல் (தைலவர்ணம், 1963), வைக்கல்வண்டில் (1951, தைலவர்ணம்), குளிரகாய்தல் (1949, நீர்வர்ணம்), மழை ஓய்ந்த நிலாக்காலம் (1959, தைலவர்ணம்) என்பன முக்கியமாக ஒளிப்பற்றிய ஞானத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

குறிபாக "மழை ஓய்ந்த நிலாக்காலம்" நிலக்காட்சி ஓவியங்களில் ஒரு பரிசோதனை முயற்சி. குடிசையும் மாட்டுத் தொழுவமும் ஏழ்மையின் சின்னமாயினும் இராசரத்தினத்தின் கையில் அது வளமும், செழுமையும் நிறைந்த அற்புத காட்சியாக விரிகிறது. காட்சிச் சித்திரிப்பே நிலக்காட்சி ஓவியத்தில் முதன்மை பெறுகிறது. பருவமாற்றங்கள், தரைத்தோற்றத்தில் ஏற்படுத்தும் மாற்றம் ஓவியத்தில் பளிச்சிடுகிறது. நீர்தேடி சுனைக்குச் செல்லும் பிருகங்கள் (1959, தைலவர்ணம்), கிராமத்திற்குத் திரும்பும் வைக்கல்வண்டி (1951, தைலவர்ணம்) பொதுக்கிணற்றில் குளித்தல் (1959, தைலவர்ணம்), திருவெம்பாவை (1951, தைலவர்ணம்) அதற்கான உதாரணங்களாகும்.

இருபரிமாணச் சட்டத்தில் முப்பரிமாணத்தைக் கொண்டுவரும் இராசரத்தினத்தின் ஓவியங்கள் அனைத்திலும் பச்சை வர்ணப்பிரயோகம் முதன்மை பெறுகிறது. நிலக்காட்சிகளின் வர்ணத் தெரிவும் பிரயோகமும் ஓவியத்தின் சிறப்பான வெளிப்பாட்டைச் சாத்தியமாக்குகிறது. மொத்தத்தில் செழுமையான வர்ணப்பிரயோகம் இராசரத்தினத்தின் ஓவிய ஆக்கங்களின் சிறப்பம்சமாகும். இதுவே ஓவியப்

பொருளிற்கும் பின்னணிக்குமிடையிலான பூரண இசைவைக் கொண்டு வருகிறது. சங்கீதத்தில் சுருதி சேர்க்கத் தெரியாதவர்கள் எவ்வாறு கச்சேரி செய்ய முடியாதோ அவ்வாறே ஓவியத்திற்கு வர்ணம் பற்றிய அடிப்படையறிவு தேவை எனக் கூறுகின்ற இராசரத்தினம் இயற்கையைப் பிரதி செய்பவன் கலைஞன் அல்ல என்கிறார்.

கலைஞனின் ஆக்கத்தினே ஓவியத்தைக் கலையாக்குகிறது. புதுமைத்தன்மையே நவீன ஓவியத்தின் உயர்நாடி எனக் கூறும் இராசரத்தினம், கலையென்பது தனிநபர் சொத்தல்ல, அது தனியார் வேற்றுமையுடையதாயிருப்பதால் பலவாதலும், பலபடப் பேசுதலும் இயல்பாகும் என்பதுடன் உண்மை, நேர்மை, சுயசிந்தனையோடு கலைஞன் செயற்பட்டால் அது புதுமையாகவும் எல்லோராலும் ஏற்கப்படுவதுடன் விளங்கிக் கொள்ளவும் முடியும் என அபிப்பிராயப்படுகின்றார்.

கலைஞன் நேர்மையானவனாயிருத்தல் வேண்டும். பொது மக்களிற்கு "பார்த்தல்" ஞானம் இல்லை. கல்வியறிவில்லாதவர்கள் கலைபற்றிப்பேசுதல் ஆகாது. என கலையொழுக்கத்தை வற்புறுத்தும் இராசரத்தினம் நம்மிடையே வாழும் சிறந்ததோர் ஓவியக்கலைஞர் என்பதில் ஐயமில்லை.

(முற்றும்) ■■■

தமிழ்நாட்டில் தேவி சோதிட களஞ்சியம் என்ற பெயரில் எமது தந்தையார் திரு. செல்லப்பா மார்க்கண்டு அவர்களாலும் அபர்தம் மறைவுக்குப் பின்னர் எம்மாலும் நடத்தப்பெற்று வந்த இந் நிறுவனம் கனடா வாழ் மக்களின் சோதிட சேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாக கப்றிக்கோன் சோதிட நிலையம் என்ற பெயரில் தமது சேவைகளை நல்கி வருகின்றது.

கப்றிக்கோன் சோதிட நிலையம்

எமது சேவைகள்

- ♦ ஜாதகம் கணித்தல்
- ♦ எதிர்காலப் பலாபலன்கள் பார்த்தல்
- ♦ திருமணம் பொருத்தம் நிச்சயித்தல்
- ♦ சுபமுசுவீர்த்தம் அமைத்தல்
- ♦ நட்சத்திர - சிரக எண்ண்சோதிட முறைப்படி பெயர் அமைத்தல்

மற்றும் சோதிட சம்பந்தமான சகல ஆலோசனைகளுக்கும் நீங்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியவர்

எழுவையூர் மார்க்கண்டு பரமலிங்கம்
CAPRICORN ASTRO CENTRE

1455 William Sport Dr. #308
Mississauga, Ontario L4X 2T5 (Dixie & Bloor)
DOOR BUS NO -103

Tel: (416) 602-1445

புலம் பெயர்ந்த பரதமும் புகழ் தேடும் கலைஞர்களும்

ஹர்சன்

ஆயுக்கலைகள் அறுபத்திநான்கு என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இவற்றில் நடனக்கலை நளினம் மிக்கது; தெய்வீகமானது. மானிடத்தின் ஆழ்மனப்பண்பினையும், வெளித்தெரியும் உணர்வுப்பாவங்களையும் உள்ளடக்கி ஒரு அழகுக் கலையாகப் பரிணமிப்பதே நடனக்கலை. தாளையத்திற்குட்பட்ட எதனுடைய இயக்கமும் ஒரு இனிய நடனம் தான். தென்றலின் வருடவில் சிவிரக்கும் இலைகளின் அசையும், வீசி எழும் கடலலைகளின் இயக்கமும், அணுவின் ஆவர்த்தனமும் தாளத்திற்குட்பட்டால் அவையும் அற்புத நடனங்கள் தான்.

இந்து சமயக் கோட்பாட்டில் ஈடுபாடுடையோர் இறைவனின் தில்லை நடனம் தான் இவ்வுலகினை இயக்கும் சமநிலை இயக்கத் தத்துவம் என்பர். இதனை விளக்குமுகமாகவே தில்லைக் கூத்தனின் திரு உருவம் ஆடல் அரங்குகளிற் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுவது வழக்கில் உள்ளது.

“எவருக்கு இப்புலனம் முழுவதும் அசையும் திருமேனியாக (ஆங்கிகம்) விளங்குகிறதோ, மொழிகளில் உள்ள வார்த்தைகள் யாழும் எவர்மயமாக (வாசிகம்) துலங்குகின்றனவோ, சந்திரனும் தாரகைகளும் எவரின் ஆடை அணிகளாக (ஆகார்யம்) ஒளிர்கின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட பெருமை நிறைந்தவரும் சாத்வீகமயமாக விளங்குபவருமான சிவனை வணங்கித் தாழ் பணிகின்றோம் “என ‘அபினயதர்ப்பணம்’ கூறும் இறைவணக்கம் இசைத்தே நடன நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கப்படுவது மரபு.

இவ்வாறான தெய்வீகம் வாய்ந்த பரதக்கலை இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பிரபல்யம் வாய்ந்த ஆடற்கலைஞர்களின் ஆராதனையிலும், அயராத உழைப்பிலும்

வளர்க்கப்பட்டு இன்று ஒரு உன்னத நிலை அடைந்துள்ளது.

குறிப்பாக இலங்கையில் பரதக்கலை மறுமலர்ச்சிக்குப் பங்களித்தோரில் திரு. ஏரம்பு சுப்பையா, திரு. எம்.எஸ். பரம், கலைப்புலவர் நவரத்தினம், திருமதி மகேஸ்வரி நவரத்தினம், திரு. வீரகத்தி, திரு. எஸ். ஆர். இராசநாயகம், கலையரசு சொர்ணலிங்கம் முதலியோர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடக் கூடியோர். தற்போது இலங்கையில் நிலவும் அரசியல் நிலைமை காரணமாக எமது கலையின் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டிருப்பினும், அங்குள்ள கலைஞர்களின் மாணவர்கள் பலர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பீட விரிவுரையாளர்கள், பிரம்ம ஸ்ரீ த. வீரமணி போன்றவர்களைக் கொண்ட பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை மாணவர்கள் பலர் புலம்பெயர்ந்து எம்மிடையே உள்ளார்கள். அவர்கள் மௌனமாகத் தாமுண்டு தம் வருவாய்க்கான தொழிலுண்டு என்று இருந்திருந்தால் இக்கட்டுரை எழுதுவதற்கான தேவையே எழுந்திருக்காது.

இன்று கனடாவில் வித்துவம் நிறைந்த பலரும் நடன ஆசான்களாகிப் பல நடனப் பள்ளிகளை நடாத்த முனைந்திருப்பது பரதக் கலையின் மேன்மைக்காகவே என்று நம்புவோமாக. இதனை ஒரு பகுதிநேரத் தொழில் என்றோ Tax free பணத்தின் கவர்ச்சிதான் அதனடிப்படைக் காரணி என்றோ நாம் கொச்சைப்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால் அவசரத்தில் அள்ளித் தெளித்த கோலம்போன்ற அவர்கள் நாட்டியாலயங்களின் அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகளும், கலை நிகழ்ச்சிகளும் பரதக்கலையின் தரத்தைப் படியிறக்கச் செய்யும் பயனற்ற முயற்சிகளாகவே எனக்குப்படுகின்றது.

ஒரு மாணவி நடனம் பயில முன்வரும் போது மனவைராக்கியத்துடனும், பயபக்தியுடனும் அதனை ஆரம்பிக்கவேண்டும், அரங்கேற்றம் செய்யும் ஆசைகளும், ஆடை அணிகளுடன் நிகழ்ச்சிகளின் தோன்றும் கனவுகளும் அரும்பிலேயே தாக்கி குருக் கனடித் துவிடுவதால் பின்விளைவுகள்

அபத்தத்தில் முடிகின்றன.

இது ஒரு பொழுதுபோக்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கலை அல்ல என்பதை பெற்றோரும், கற்போரும், காண்போரும், கற்பிப்போரும் கவனத்திற் கொள்ளுதல் மிக அவசியமானது. இங்கு நிகழும் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகள் ஏதோ பழகினோம், ஆடினோம் என்ற மனோபாவத்தில்தான் நடாத்தப்படுகின்றன.

பரதத்தின் அரிச்சுவடிகளாக விளங்கும் அரைமணிடி, அடவசுத்தம், முத்திரைச் சுத்தம் என்பன கருத்திற் கொள்ளப்படுவதே இல்லை. ஆரம்ப நிலையில் இருந்தே கண்ணசைவு (திருஷ்டிபேதம்) லாவகம் என்பவற்றைக் கற்பிக்க வேண்டும். தொடக்கத்தில் இருந்தே இவற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டு அரங்கேற்றம் பண்ணும்போது சொல்லிக்கொடுக்க முனைந்தால் கலைநயம், லாவண்யம் எப்படி வெளிப்படும்? ஐந்தில் வளையாதது அதற்கப்பால் வளையுமா?

நாட்டியத்திற்கு முக்கியம் நயனம். கண்களின் மூலமாகவே நவரசங்களை வெளிக்கொணரலாம்.

“யதோ ஹஸ்த ஸ்ததோ திருஷ்டியதோ திருஷ்டித் ஸ்ததோமன யதோ மன ஸ்ததோ பாவா யதோ பாவ ஸ்ததோ ரச”

இதன் அர்த்தம் கைவழி கண், கண்வழி மனம், மனம் வழி உணர்வு, உணர்வு வழி சுவை என்பதாகும். பரதம் பழகுவோர் நன்கு உய்த்துணர வேண்டிய ஸ்லோகம் இஃது.

இவ்வாறு சிறிது விவரமாக பரதத்தின் நுணுக்கங்களைக் குறிப்பிடவேண்டி இருப்பதற்கு நடனம் கற்பிப்போர் முதற் காரணமாக இருப்பினும் நல்ல ரசனை இல்லாத சுவைஞர் குழாமே முழுக்க காரணமாகும். எமது மக்களுக்கு இலங்கையில் இருக்கும் போதிருந்த கலாரசனை கனடா வந்த பின் மறைந்து போய் விட்டதா? வெள்ளிப்பனத்தின் கலகலப்பில் காற்சதைங்களின் ஸ்வரபேதம் காதில் விழுவதில்லையா?

புலம்பெயர்ந்தோரில் பரதக்கலையில் பாண்டித்தியம் கொண்ட, நுண்கலைக்கல்லூரியில் நடனம் பயின்ற கலைஞர்கள் பலர் கனடாவில் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு நடைபெறும் அபத்தக் கூத்துகளைப் பார்த்தும் மௌனம் கலக நாஸ்தி என்று ஒதுங்கியுள்ளார்கள். இது ஆரோக்கியமானதல்ல.

இங்குள்ள நடன ஆசான்களின் சுய நடன நிகழ்ச்சிகளில் காணப்படும் தரம், அவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டு அரங்கேறும் மாணவர்கள் நிகழ்ச்சிகளில் சிறிதேனும் காணப்படாதது ஏன்? உண்மை என்னவென்றால் குறுகிய காலத்தில் பணம் தேடும் நோக்குடனும், நடனத் தொழிற்சாலைகளை இவர்கள் நடத்துகிறார்கள். என்ன செய்ய? உண்மை கசப்பானது தான்.

இலங்கையில் ஒரு நடன அரங்கேற்றமோ, நிகழ்ச்சியோ நடைபெற்றுல் ஏனைய இசைக்கலைஞர்கள், நாட்டியக் கலைஞர்கள், பத்திரிகை நிருபர்களும் அழைக்கப்பட்டு ஆசனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு கௌரவிக்கப்படுகின்றனர். இதுபோல் இங்கு ஒரு மரபை நடன ஆசிரியர்கள் கடைப்பிடிக்க முன்வருவதில்லை. காரணம், விமர்சனங்களை எதிர்கொள்ளும் மனவளர்ச்சி இவர்களிடம் கிடையாது. எந்த ஒரு கலைஞரின் முன்னேற்றத்திற்கும் முன்னோடியாக இருப்பது விமர்சனமே! சரி பிழைகளை ஏற்றுத் திருந்தும் மனப்பக்குவம் கலைஞர்களுக்கு வரவேண்டும். இங்கு நிலைமை அவ்வாறில்லை. ஆயிரம் நிறைகள் சொல்லி ஒரு குறையைக் குறிப்பிட்டாலும் நமது நடன சிரோன்மணிகள் முக்கில் மிளகாய்ப்பொடி தாவிய விளைவு ஏற்படுகின்றது.

ஒரு ஆரோக்கியமான கலை வளர்ச்சிக்கு, கலை இலக்கிய அறிவுடைய சமுதாயம் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். இவ்வாறான பயிற்சிகளின் மேடையில் நல்ல நிகழ்ச்சிகள் வருவதற்கான கட்டாய தேவைகளை உருவாக்கும். எந்த அசிங்கத்தையும் பணம் கொடுத்தப் பார்த்துக் கைதட்டும் ஒரு ஸ்மரணையற்ற கூட்டம் தங்களுக்கு உண்டு என்கின்ற நினைப்பு நடன சிகாமணிகளிடம் இருந்து நீக்கப்படும்வரை கனடா மேடைகளில் பரத நாட்டியம் துகிலுரிந்த துரோபதியாகவே காட்சிதரும். அபயமளிக்கும் கண்ணன்கள் எப்போது ஜனிப்பார்களோ?

“இறக்கும்போது என் பக்கத்தில் ஒரு பிறக்கிராசியும் ஒரு குருக்களும் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் யேசுவைப் போல் நானும் இரு திருடர்கள் மத்தியில் இறக்க விரும்புகின்றேன்”

- வோல்யர் -

சிறுவர் பூங்கா

தமது பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் கற்பிக்க விரும்பும்
எராளம் பெற்றோரது வேண்டுகோளின் விளைவே
இந்தச் சிறுவர் பூங்கா. பல்வேறு பாடிதலைகளிலும்
உள்ள சிறுவர்களுக்கும் பயன்படத்தக்கவாறு
சிறுவர் பூங்கா மாதந்தோறும்
அவங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.
வீட்டிலிருந்தவாறே பெற்றோர் தங்கள்
பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் கற்பிப்பதற்கு இது ஒரு
வழிகாட்டியாகத் தொடர்ந்தும் உதவிவரும்.

உயிர் எழுத்துடன் தொடங்கும் சொற்கள்

அம்மா

ஆடு

அப்பிள்

ஆணி

அணில்

ஆடை

அ

ஆ

இலை

ஈ

இஞ்சி

ஈட்டி

இட்லி

ஈசல்

இ

ஈ

எழுதிப் பழகுங்கள்

1. இ

2. ஈ

மெய்யெழுத்துக்கள் கொண்ட சொற்கள்

அக்கா

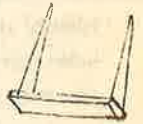
குரங்கு

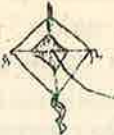
எலுமிச்சை

ஊஞ்சல்

பட்டம்

கிண்ணம்

க் ங் ச் ஞ் ட் ண்

எழுதிப் பழகுங்கள்

அணில்

அணில் ஓர் அழகான மிருகம்.

அணில் மரத்தில் வாழும்.

அணில் பழங்களையும் விதைகளையும் உண்ணும்
அணிலின் வாலில் அடர்த்தியாக மயிர் உண்டு

பாரபட்சமான நீதிபதி

ஒரு குடியானவன் பக்கத்திலுள்ள வக்கீலிடம் வந்தான். "ஒரு பெரிய விபத்து நடந்து விட்டது. நீங்கள்தான் நியாயம் தீர்த்து வைக்க வேண்டும்" என்று பரபரப்போடு வக்கீலிடம் சொன்னான்.

"விஷயத்தைச் சொல்லு" என்றார் வக்கீல்.

குடியானவன்: உங்கள் பசுவை என் காளை குத்திக் கொன்று விட்டது. எனக்கு ரொம்ப வருத்தமாய் இருக்கிறது. அதற்கு எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு என்று நீங்கள் சொன்னால் எனக்கு மகிழ்ச்சியாய் இருக்கும்.

வக்கீல்: நீ ரொம்ப யோக்கியனாய் இருக்கிறாய். கொல்லப்பட்ட பசுவுக்குப் பதிலாக ஒரு பசுவை நீ கொடுத்தால் போதும். அதுவே தகுந்த நஷ்ட ஈடு.

குடியானவன்: நீங்கள் சொல்லுவதும் சரியான நியாயம். உங்கள் பசுவல்ல, என் பசுவை உங்கள் காளை கொன்றுவிட்டது.

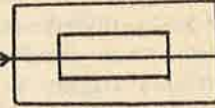
வக்கீல்: அப்படியானால் அது வேறு விஷயம். முதலில் நான் இதை விசாரிக்க வேண்டும். நீ சொல்லுகிறபடி இருந்தால்

பத்து வயதுக்குட்பட்டோருக்கான

பரிசுப் போட்டி-1

கையெடுக்காமல் வரைய முடியுமா? முடியுமாயின் வரைந்து நா.ப. முகவரிக்கு அனுப்புங்கள். பரிசு அனுப்பி வைக்கப்படும். உங்கள் பெயர், முகவரி, வயது, தொலைபேசி, இலக்கம் என்பவற்றைக் குறிப்பிட மறந்து விடாதீர்கள்.

இங்கே ஆரம்பம் →

→ இங்கே முடிவு

ஈசாப் கதை 3

குடியானவன்: இருந்தால் என்னய்யா இருந்தால்? நீர் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லும் நியாயத்தை நீரே கடைப்பிடிப்பீரானால் இதற்குள் நான் வந்த காரியத்தில் நியாயம் கிடைத்திருக்குமே!

'தனக்கொரு நியாயம் பிறருக்கு மற்றொரு நியாயம் பேசுவது சிலருக்கு வழக்கம்'

குழந்தைக் கவிதை

அம்மா அலாரம் அடிக்குது
அச்சா விடிஞ்சு போச்சுது
அண்ணு படிக்க வாருங்கோ
அக்கா கோப்பி தாருங்கோ

அப்பா என்னைத் தூக்குங்கோ
ஆசை முத்தம் தாருங்கோ
அம்மா குஞ்சுத் தம்பிக்கும்
ஆனா எழுதிக் காட்டுங்கோ

நா.ப. முதலாவது இதழ் மிகுந்த நம்பிக்கை

அளிக்கிறது. ஆசிரிய தலையங்கம் பூடகமாகவும் அதே சமயம் ஆழமாகவும் தனது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தி உள்ளதாகக் கருத முடிகிறது.

எம்.கே.முருகானந்தனின் "சோதனை" சிறுகதை பிரமாதம். நீண்ட காலத்தின் பின்பு நல்ல சிறுகதை ஒன்றைப் படித்த உணர்வை ஏற்படுத்தியது. எமது சமகாலப் பிரச்சினையை கலை நயத்துடன் துல்லியமாக வெளிப்படுத்திய சிறுகதை இது. "மந்திரம் போல் வேண்டுமடா சொல் இன்பம்" என்றான் பாரதி. "சோதனை" கதையிலும் இந்த இன்பத்தை நுகர்ந்தேன். கதையின் முடிவில் சொல்லப்பட்ட வரிகள் அற்புதம்!

நா.ப.இரண்டாவது இதழில் கௌரி, கமதி செல்வராஜா ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகள் இங்கு பலராலும் பாராட்டப்படுகின்றன.

நான்காவது பரிமாணம் தொடர்ந்தும் வெளிவருதல் வேண்டும். அந்த நம்பிக்கையை முதல் இரு இதழ்களிலேயே இனம் காணமுடிகிறது.

அவுஸ்ரேலியா வெ.முருகபூபதி
07.10.91

..... **நா.ப.** இரண்டாவது இதழ் கிடைக்கப்

பெற்றேன். புலம்பெயர்ந்தோர் 'ஸ்பெஷல்' ஆக வெளியிட்டிருக்கின்றீர்கள் போலிருக்கின்றது.

கலை, இலக்கியம், அரசியல் என்பவற்றுடன் மேலும் ஜனரஞ்சகமான ஆக்கங்களை அறிமுகப்படுத்தலும் அவசியம் எனக் கருதுகின்றேன்.

அ. கந்தசாமியின் சிறுகதை சிறப்பாக இருந்தது. வழமையான 'சீட்டுக்கதையாக இருக்குமோ என முதலில் எண்ணியிருந்தேன். தன்மான உணர்வும் கலையுணர்வும் மிக்க ஒருவன் புகுந்த நாட்டில் எதிர்நோக்கும் சவால்களையும் மனஉளைச்சல்களையும் அழகாகச் சித்தரித்திருக்கிறார்.

இரண்டாவது இதழிலேயே நா.ப.வின் வளர்ச்சி தெரிகிறது. வாழ்த்துக்கள்.

டொன்மில்ன் பி. ஞானேந்திரன்
27. 10. 91

நா.ப. ஒரு புதிய நீர்நறு வரண்டு போயிருந்த

இலக்கிய மனங்களைப் பசுமையாக்க வந்த நதியாக உணர்கின்றேன். கடல் கடந்து வாழும் தமிழர் எல்லோரும் இந்த நீரை அருந்தித் தங்கள் இலக்கிய தாகத்தைத்

தணிக்கவேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

இடம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு ஆயிரம் மனச்சுமைகளுண்டு. ஊரில் இருக்கும் மனைவி, மக்கள், உறவினர்களைப் பற்றிக் கவலை, பார்க்கும் உத்தியோகம் தங்க வேண்டுமே என்ற பயம், மாதச் செலவுகளைச் சமாளிக்கும் அங்கலாய்ப்பு என்று பலதைக் கூறலாம். இந்த நிலையில் தமிழ் சினிமா பார்ப்பதும் இலங்கை, தமிழ்நாடு அரசியலை நேரமுள்ள நேரங்களில் அவசவதும் தமிழனை அழுத்தும் மனச்சுமைக்கு ஒரு மலிவான வடிகாலாக உள்ளது.

இந்தப் பொழுபோக்குச் சாதனங்களின் தரத்தை அலசி ஒதுக்காமல் அவற்றின் உணர்வு பூர்வமான தேவையைப் புரிந்து கொண்டு தரமான சினிமா செய்திகள், விமர்சனங்கள், உள்ளூர் கலை நிகழ்ச்சிகளின் விமர்சனங்கள், இலங்கை, தமிழக அரசியல் செய்திகள் துணுக்குகள், அவசியமான கனேடிய அரசியல் செய்திகள் போன்றவற்றையும் வெளியிட ஒரிரு பக்கங்களையாவது ஒதுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்போதுதான் தமிழ் சமுதாய வட்டத்தின் எல்லாப் பரிமாணங்களுக்கும் நா.ப. பரவும்.

மிளிளாகா நளாயினி முர்த்தி
01. 11. 91

..... **நா.ப.** முதலாவது இதழின் ஆசிரியத்

தலையங்கம் நன்றாக அமைந்துள்ளது. கலைத்துவமான உருவத்தில் காத்திரமான உள்ளடக்கம் அமையப் பெறுதலின் அவசியம் அங்கு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

சிறுகதைகள் இரண்டுமே சிறப்பாக உள்ளன. அக்கினிக் குஞ்சு, செம்பாட்டான், மொனிக்கா, அ. கந்தசாமி ஆகியோரின் கவிதைகள் பாராட்டுக்குரியன. அ. கந்தசாமியின் கவிதை தேர்ந்த வாசகர்களுக்கென எழுதப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. "ஒட்டிய உதடுகளின் ஓரங்களில் கசிவாய், ஒளிநிதிடும் புன்னகைகள்" என்ற அவரது கவிதை அடிகள் நெஞ்சில் நிற்கின்றன.

மறுபக்கம் வித்தியாசமான ஒரு பக்கம்.....

இலங்கை
05. 10. 91

ஜானகி நடேசன்

அந்த மருதநில நினைவுகள்!

அன்புக்குப் பஞ்சமில்லை அன்று
ஆசைக்கும் குறைச்சலில்லை
அரவணைத்து இன்புறவோ
எங்கள் பாசச் சோலையிலே
காலையின் கருக்கவில்
களிப்போடு கிளிகளும் மைனாக்களும்
கொஞ்சி விளையாடும்
சொந்தங்கள் கொஞ்சமில்லை.

அடுக்கினில் அடுப்பெரிக்க
விறகிருக்கும்
அது மாரிக்கு உதவட்டுமேயென்று
தேங்காய் மட்டையினில்
ஆச்சி அடுப்பெரிப்பாள்.
பால் குடித்து முடித்தாலும்
பால் சட்டி வழித்து
சீனிபோட்டுத் தந்திடுவாள்
தின்னத் திகட்டும்!
தேங்காய் கொப்பறையானால்
தேங்காயெண்ணெய் வடித்து
தலைக்கு வைத்திடுவாள் -
மனதும் குளிரும்!
புளி பழுத்து விழுந்தால்
உப்பிட்டு இடித்து
மாரிக்கு வைத்தவிட்டு
புளியங்காய் அவித்து
கறிசமைப்பாள் ஆச்சி.

களஞ்சியத்தில் நெல்லிருக்கும்
ஆலுலும்
கடகம் கொண்டு வயலிறங்கி,
நெல்மணிக்கதிர் பொறுக்குவதில்
நெஞ்சு நிறைந்த பெரும் புழுக்கம்!
தோட்டக்காய்கறிகள் நடந்து
கடைக்குப்போய்
காசாக மாறிவரும்

எப்படிவந்தது

மீன்கறியுடன் மட்டுமே
சோறும் சுவையாயிறங்கும்
அழகான மாம்பழங்கள்
அணியாய் அடுக்கியிருந்தும்
அணில் கடித்த பழத்திற்கே
ஆசை மிதந்து நிற்கும்
கொக்கரித்து நடந்து
கொட்டியவை தின்றபடி
கோழியும் முட்டையிடும்

இந்தச் செழிப்பெல்லாம்
அன்றோடு அழிந்தவை.
இன்றோ,
உயிர்கள் அழிந்து
உடமைகள் அழிந்து
மரங்கள் அழிந்து
மக்கள் அழிந்து
அந்த மருதநிலமே
மயானமாகி.....

புஷ்பா கிரீஸ்ரி

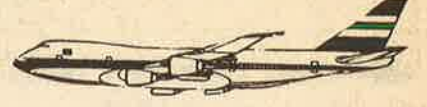
EVERFRESH FISH & VARIETY INC

FOR ALL TYPES OF FRESH AND
FROZEN FISH AND OTHER
SEAFOODS
AND ALL THE VARIETIES OF EAST
& WEST INDIAN & SRILANKAN
GROCERIES ARE AVAILABLE.
RENTAL & SALES OF QUALITY VIDEO &
AUDIO CASSETTES, DRESSES, 22K GOLD
JEWELLERY & OTHER CURIOUS ITEMS
ARE ALSO AVAILABLE
AT
EGLINTON/KENNEDY PLAZA
2347 EGLINTON AVE EAST
TEL: (416) 285 7269

DON'T SAY
SHIPPING

SAY

TRICO

உங்கள் CARGO (கப்பற் சரக்கு) ஏம்மிடம் சேர்ப்பிக்கப்படும் நாமே அதனைப்
பொறுப்பேற்று கொழும்பு சென்றடையச் செய்கின்றோம்.
ஏமக்கு ஏஜென்டுகளோ, இணைப்புகளோ இல்லை.
நாம் யாருக்கும் ஏஜென்டுகளும்லை.

* கொழும்புக்குப் புதிய விமான பார்சல் சேவை
ஒரு கிலோவிற்கு \$10 மட்டுமே
இது தபால் கந்தோர் கட்டணத்தைவிட மலிவானது

* கொழும்புக்குக் கடல் மார்க்குப் பார்சல் சேவை
6 கனஅடிக்கு \$75 மட்டுமே - மேலதிக கன அடி ஒவ்வொன்றுக்கும் \$10.
நிறை கருத்தில் கொள்ளப்படமாட்டாது.

* சுங்க இலாகாவிலிருந்து பொருட்கள் பெறப்பட்டு
உங்கள் வீடுகளிற்கு விநியோகம் செய்யப்படும்

GLOBAL COMMERCIAL CARGO CONTAINER/CONSOLIDATION

நான்காவது பரிமாணத்திற்கும் சர்வதேச விநியோகஸ்தர்கள் நாங்களே

TRICO ENTERPRISES

14 London Street
(at Bloor and Bathurst)

Toronto
M6G 1M9

Tel: (416) 538 3382
Fax: (416) 531 3367

அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம்.

“புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் வெளிநாடுகளில் பூரண சுதந்திரம் அனுபவிக்கிறார்கள்”
அரங்கத்தில் அவசப்படுவதற்கென இப்படியொரு அபிப்பிராயத்தை முன்வைக்கின்றோம்.
உங்கள் கருத்துக்களையும் சுருக்கமாக எழுதியனுப்புகளேன்.

அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம். அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம் அரங்கம்.

ஒரு சில

‘மேனியா’கீகள்

சமூகத்து உதாரணங்களா?

பாரதி காலத்தில் இருந்து - ஏன் அதற்குச் சற்று முற்பட்ட காலத்திலிருந்து கூட, ‘பெண்கள் சுதந்திரம்’ பற்றி வெவ்வேறு கோணங்களில் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆயினும் ‘சுதந்திரம் என்பது எது?’ என்று மட்டும் விவாதிப்பவர்களிடையேயோ, பெண்கள் சுதந்திரத்திற்காக உழைக்கிறோம் என்று போர்க்கொடி தூக்குபவர்களிடையேயோ தெளிவான கருத்து இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. “புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் வெளிநாடுகளில் பூரண சுதந்திரம் அனுபவிக்கிறார்கள்” என்ற கருத்தை முன் வைத்து, ஓட்டியோ, வெட்டியோ எழுதுங்கள் என்று களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது நான்காவது பரிமாணம்.

கடந்த இரண்டு இதழ்களில் பங்கு பற்றிய இரு சகோதரிகளும் இக்கருத்தை ஓட்டி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றே நான் கருதுகின்றேன். செப்டெம்பர் மாத இதழில் சுதர்சன மாதலில் இக்கருத்தை ஓட்டி எழுதிவிட்டு

இறுதியில் தன் கருத்தையே சந்தேகப் பொருளாக்கி எம்மை ஆராயுமாறு கைவிரித்துக்கொண்டுள்ளார்!

ஒக்டோபர் இதழில் எம்மினப் பெண்கள் இங்கு பூரண சுதந்திரம் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று அடித்துச் சொல்லும் சாந்தகுமாரி, அதற்காக முன்வைத்துள்ள சான்றுகள் எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றன. ‘இங்குள்ள ஏராளம் தமிழ்ப் பெண்கள் விவாகரத்தினைக் கோரியுள்ளார்கள், பாதியில் மணவாழ்க்கையை முறித்துக் கொள்கிறார்கள், சோடியை மாற்றிக் கொள்கிறார்கள்’ - உண்மையில் இவைகளைத்தாம் ஒரு தமிழ்ப் பெண் சுதந்திரம் எனக் கருதுகிறாளா? இந்தச் சுதந்திரத்தைத்தான் அவள் வேண்டி நிற்கிறாளா? வேடிக்கையான வாதம் இது!

காலம் காலமாக ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற நிலையில் இதயத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்து ஒருவர் மீது ஒருவர் மாறாத பாசம் வைத்து இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் இணைபிரியாது வாழும் வாழ்க்கையை விடுத்து ஆடை மாற்றுதல் போல் ஆண்களை மாற்றுவதற்குப் பெயர் தான் ‘சுதந்திரம்’ என்றால், அதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. கற்போடு கண்ணியமாக வாழ்தல் “போலிப்பண்பாட்டுத்தனை” என்றால் பெரும்பாலான உண்மைத் தமிழ்ப்பெண்கள் இந்தத் ‘தனை’யோடு இருப்பதையே விரும்புவார்கள் என்பதை சாந்தகுமாரி உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

எனது கணவன், எனது மனைவி என்று ஆத்மார்த்தமாக ஒருவரை ஒருவர் நேசித்து, எமது பிள்ளைகள் என்று இருவரும் சேர்ந்து பிள்ளைகளை வளர்த்து ஆளாக்கி அவர்கள் பெருமையில் இன்பம் காணுகின்ற வாழ்க்கையை விடுத்து, “என் பிள்ளைகள், அவர் பிள்ளைகள்,

யசோதா
அச்சுதன்

எமது பிள்ளைகள்" என்ற மூலகைப் பிள்ளைகளையும் உள்ளடக்கிய குடும்பமாக மேற்கத்தைய பாணியில் வாழ்வதை நினைக்கும் போதே அருவருப்பாக இல்லை? வாதத்திற்காக இவைதான் பெண்கதந்திரம் எனில் எம்மினத்து ஆடவர்க்கும் இச்சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதே! அதற்கான பதில் எங்கே? நினைத்த மாத்திரத்தில் ஓர் ஆடவன் தன் மனைவியை விடுத்து வேறு ஒருத்தியைத் தான் மனைவியாகச் சேர்த்துக் கொள்ள எமது சமூகத்தில் முடிகிறதா? முடியுமெனில் அவனோடு சேர்ந்து கொள்ளும் அந்த இரண்டாவது பெண் முழுச்சுதந்திரம் உடையவள் என்று ஆகிவிடுகின்றதல்லவா?

மனைவி முன்னால் செல்ல, பின்னால் கணவன் பொருட்களைச் சமந்து செல்வது பெண்ணுக்குக் கிடைத்த மற்றொரு சுதந்திரம் என சாந்தகுமாரி சொல்கிறார். என்னே அறியாமை! ஈழத்தில் எந்தவித நாகரிகமும் எட்டிப்பார்க்காத ஒரு குக்கிராமத்தில் - படிப்பு வாசனையே இல்லாத - பெண்விடுதலை என்ற ஒரு சமாசாரம் நாகரிக மாந்தர் மத்தியில் தூள் கிளப்பிக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி எதுவுமே அறியாத - ஒரு இளம் தமிழ் சோடி பயணம் செய்யும் காட்சியைச் சாந்தகுமாரி கண்டதில்லையா? மனைவி கனம் குறைந்த சிறிய பொதியோடு முன்னால் செல்லக், கணவன் தூக்க முடியாத சமையோடு பின்னால் செல்வதை அவர் பார்த்ததில்லையா? அங்கே ஆண்டான் அடிமை என்ற உறவுமுறை கிடையாது. அச்செயலில் அன்பும் கரிசனையும் தான் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. இந்தச் சுதந்திரத்திற்காக வெளிநாடு வரவேண்டும் என்ற தேவையும் இல்லை.

பின் எதைத்தான் சுதந்திரம் என்பது? நட்புநடுச் சாமத்தில் இளம் பெண் ஒருத்தி தன்னந்தனியாக வீதியில் பாதுகாப்பாக நடந்து போகக் கூடிய நிலைமை எப்போது ஏற்படுகிறதோ அப்போதுதான் ஒரு பெண்ணிற்கு உண்மைச் சுதந்திரம் கிடைக்கிறது. ஆணுக்கும் பெண்ணிற்கும் இடையேயுள்ள உடற்கூற்று ரீதியான பேதங்களைப் (Biological Difference) பயன்படுத்தி ஆணினம் பெண்ணினத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் நிலை என்று மாறுகிறதோ அன்றுதான் பெண்ணினத்திற்கு உண்மைச் சுதந்திரம் கிடைக்கிறது. அந்தநிலை எமது நாட்டில் வாழும் பெண்களைவிட புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற

..அப்பியா...!

=அகில்=

"அரசியலிலிருந்து கள்ளச் சாராயம் வரை ஆணுக்குச் சமமாகத் தமிழ்ப்பெண்"

- இந்தியா டுடேயில் சோ -

பெண்களுக்கு அதிக கிட்டிய தூரத்தில் உள்ளது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். என்றோ ஒருமுறை நாம் கேள்விப்படுகின்ற 'மேனியா'க்களின் விதிவிலக்கான நடத்தைகள் புறக் கணிக் கப் படவேண்டியன. முழுச் சமூகத்திற்கும் அவை ஒருபோதும் உதாரணங்களாகிவிட முடியாது.

ஆக புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப்பெண் 'பூரண' என்று இல்லாவிட்டாலும் தாய் நாட்டில் அனுபவித்ததை விடக் கூடுதலான சுதந்திரத்தோடு வெளிநாடுகளில் வாழ்கிறாள் என்பதே என்கருத்தாகும்.

நான்காவது பரிமாணம்

சந்தாதாரராகுங்கள்!

'நான்காவது பரிமாணம்' மாத இதழின் வளர்ச்சி வாசகர்களாகிய உங்கள் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது. உடனடியாக நீங்கள் இதன் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்துகொள்வதுடன் உங்கள் நண்பர்களையும் சேர்த்து உதவுங்கள்.

பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் என்பவற்றைத் தெளிவாக எழுதி சந்தா கட்டணத்துடன் அனுப்பி வையுங்கள். மாதாமாதம் நா.பரிமாணம் உங்கள் வீடு தேடி வந்து சேரும். ஒரு வருட சந்தா விபரம்

கனடா, அமெரிக்கா Cdn\$ 15

ஏனைய வெளிநாடுகள் Cdn\$ 20

காசோலை/ காசுக் கட்டளை எழுதப்படவேண்டிய பெயர்

K.Navaratnam

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

P.O. Box 2031
Station 'C'
Downsview
Ontario.
Canada
M3N 2S8

அங்காடியார்

எழுதும்

ஊரும் உலகும்

கூட்டு விரலை வாய்க்கை வைச்ச சூப்பிக்கொண்டு திரிஞ்ச காலத்திலிருந்து எனக்கு வாலாயமாப் போச்சதாம். இந்த வாய்பாக்கிற பழக்கம்! வகுப்பிலே எந்த நாளுமிருந்து பிராக்குப் பாத்து வல்வீர் வாத்தியாரிட்டை செவ்வையா வாங்கிக் கட்டியும் திருந்தயில்லை. தெருத் தெருவா அளந்து திரிஞ்ச போட்டுத் தீனுக்கு வந்திட்டிரோ என்று எத்தனை நாள் ஏப்பைக் காம்பாலை அம்மாட்டை அடி வாங்கியிருப்பன்? - கடுக்கண்டு, மாப்பினையானுப் பிறகு கவியாணங்கட்டி மனிசியோடை வெளிக்கட்டுப் போளுல் - "அங்கை ஆரைப் பாத்து ஏமலாந்திரியன்? - வாய் பாக்கிறாக்கே வெளிக்கிட்டு வந்தனீங்கள்? - கண்ணை மறைச்சக் கட்டின குதிரை மாதிரித்தான்

வெளியாலை உங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு வரவேணும்". இப்பிடி என்றை சக தர்பினி வெருட்டிப் பாத்தான் - உறுக்கிப்பாத்தான். திருந்தின பாடில்லை. சூடுகறனை இருந்தாத் தானே - எருமைத் தோலாக்கும்!

என்டைக்கோ ஒரு நாளைக்கு நான் ஒரு எழுத்தாளன் ஆகப் போறன் என்க விசயம் இவையள் ஒருதருக்கும் தெரியாது. ஊருலகத்து விடுப்பு விண்ணாணங்களை எழுதித் தரச் சொல்லி ஆராலும், எழுத ஆளில்வாத ஒரு பத்திரிகைக்காரன், கடைசிக் கந்தாயத்திலையெண்டாலும் என்னைக் கேட்டு வருவான் என்று எனக்கு எப்பவோ தெரியும். இப்ப பாருங்கோவன் மாசாமாசம் எழுதறதாச் சம்மதிச்ச அச்சவாரமும் வாங்கிப்போட்டன். வழிதெருவில் மறிச்ச வைச்ச 'வாசிச்சிரோ' என்று நான் கேக்க முன்னம் கண்டவுடனை 'வாசிச்சன்' என்றுட்டு ஒடித் தப்பினால் சரி - இல்லாட்டி அழிஞ்சீர் - அறுவைதான்!

அமெரிக்கப்

பொம்பினையளுக்கு இருக்கிற ரெண்டாந்தாரப் புருஷன்மார் போலை, நேகன் காலத்திலே வைஸ் பிறெசிடென்ராக சம்மா ஒரு பேருக்கு இருந்தவர்தான் ஜோர்ஜ் புஷ். சவடால் சண்டியன் சதாமை நொண்டி ஆக்கினுப் பிறகு உலகமெல்லாம் ஒகோ என்று கொடிகட்டிப் பறந்தவர். இப்ப அமெரிக்காவிலே மொட்டாக்குப் போட்டபடி திரியிராமம். அங்கை வீடுகளிலே பூனை அடுப்புக்கை படுக்கத் துவங்கினதான் அவருக்கு சங்கையினம் தேடித் தந்த சங்கதி.

ஆறுதல் சொல்லப்போன அறனைக் கிறுவர் நேகன், பை நிறைய பழைய கஸ்து பெட்டி, ரேப், டயறியனைக் கொண்டுபோய், ஜோர்ஜ், என்னட்டை இருந்த அற்ப சாமான்கள் (Silly things) சிலதுகளை உமக்கு உதவும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறன்! என்று சொன்னதுதான் தாமதம், சீறிப் பாய்ஞ்சபடி "என்றை

PORI NUDPAM INC.

பொறி நுட்பம்

AUTO REPAIR CENTRE

MECHANICAL & ELECTRICAL REPAIRS ON GASOLINE & DIESEL VEHICLES - SERVICES FOR ALL MAKES OF CARS, VANS & TRUCKS -

BODY WORK, PAINTING WORK, ACCIDENT REPAIRS, INSURANCE CLAIMS UNDERTAKEN -

சகல பெற்றோல், டீசல் வாகனங்களுக்குமான எல்லாவித இயந்திர, மின்சார திருத்த வேலைகள்

VEHICLES INSPECTED & CERTIFIED -

வாகனங்கள் பரிசோதிக்கப்பட்டு அத்தாட்சிப்பத்திரம் வழங்குதல்

ALTERNATORS - STARTING MOTORS REBUILT -

திருத்தியமைக்கப்பட்ட வாகனங்கள் நியாயமான விலையில் விற்பனை செய்தல்

PROFESSIONAL CONSULTATIONS BY CERTIFIED MECHANICS

கொம்பியூட்டர் வசதியுடனான சகல திருத்த வேலைகளுக்கும்

Pori Nudpam

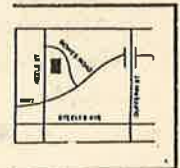
610 BOWES ROAD,

UNIT # 14,

CONCORD, ONT.

L4K 4A4

TEL: (416) 738 8360

வைஸ் பிறசிடென்ட் டான் குயெலெ
என்னோட இருக்கும் வரைக்கும்
உதுகள் ஏன் எனக்கு? என்று ஜோர்ஜ்
புஷ் போட்டாரே சத்தம்! ஒமோம்
இப்ப ஒண்டுக்கும் உதவாத உப
ஜனாதிபதிதான் அடுத்த அமெரிக்க
ஜனாதிபதியோ - ஆருக்குத் தெரியும்?
மனிசி பீலாவின்ரை
வேட்டைத்தன்னிலும் எடுக்க
முடியாமல் நாறிப் போயிருக்கிறார்
மல்ரேனி. அவருக்கு ஐ.நா.
செயலாளர் நாயகம் பதவியை
எடுத்துக்கொடுக்க புஷ்ஷும், ஜோன்
மேஜரும் இரகசியமாக முயற்சி
பண்ணிப் பார்த்தும் பலிக்கவில்லை.
இப்ப எகிப்திய பதிவ் பிரதமர்
புட்ரேஸ் காலே எண்டவருக்கு அந்த
அதிஷ்டம் போய்விட்டதாம். என்ன
செய்யலாம்.... எல்லாம் பலன் தான்!
காலேக் கண்டால் போதும்
கட்டிப் பிடிச்சே பழக்கமாகிப்போன
கொர்ப்சேவ் தன் பழைய
கொம்ரேட் எவ்வாற்த் ஷேவேர்ட்
நாஸவையும் எப்பிட்யோ கெஞ்சி
மண்டாடி பழையபடி வெளிநாட்டு

மந்திரியாக்கிப் போட்டார்.
கனவாடின குற்றத்தை
விளரிக்கப் போறனெண்டு
செருப்புச் சிங்காரி எமெல்டாவை
நாட்டுக்குள்ளே எடுத்தார்
பிலிப்பைன்ஸ் ஜனாதிபதி கோறி
அக்கியுளே. இப்ப சனங்களின்றை
சப்போட்டைப் பாததால்
கோறியின்றை கதிரையை எமெல்டா
கனவாடிப்போடுவா போல இருக்கு.
இது தான் சொல்லுறது தெருவாலை
போனயை விட்டுக்கை
எடுக்கக் கூடாதெண்டு
இப்பிட்யே,
இந்தியாவின்றை பஞ்சதைப் போக்க
ஒரு பக்கத்தாலே நரசிம்மராவ்
திருவோடு தூக்கித் திரியத்
துவங்கியிருக்க, சாம்பியாவிலே 23
வரியத்துக்குப் பிறகு கெனத்
கவுண்டா இன்னொரு பக்கத்தாலே
கவுண்டு கொட்டுண்டு
போயிருக்கிறார்.
ஏன் சொல்லுறன்
எண்டால், இதுகளை
ஒண்டொண்டப் பாக்க, ஜோர்ஜ்

புஷ், மல்ரேனி, கொர்ப்சேவ், கோறி
அக்குயிலே, நரசிம்மராவ், கவுண்டா
எல்லாருக்கும் காலம் கூடாதுபோலை.
எப்ப எலக்சன் நடத்தலாம் - எப்பிட்யே
சனங்களின்றை சப்போட்டை
எடுக்கலாம் - எப்பிட்யே பாராளுமன்ற
கதிரைக்கு மாந்திரிய நீரும் நீறும் பூசி
எம்பிமாறை வசியம் செய்யலாம் -
எப்பிட்யே என் சாத்திர முறைப்படி
நாட்டின்றை பேரை அதிஷ்ட நாடமமாக
மாத்தலாம் - எண்ட சூட்சுமங்கள்
பாவம் இவையள் ஒருதருக்கும்
தெரியாது போலை கிடக்கு. என்
சாஸ்திரம், ரேகை சாஸ்திரம், கிரக
சாஸ்திரம், மருந்து மாயை, மலையாள
மாந்திரிகம், பிவ்வி குனியம் இவ்வாத
அரசியல் நிலைச்ச நிலலாது எண்டதை
இவையள் இன்னும் கண்டறியவில்லை
போலை இருக்கு. இந்தக்
கலையெல்லாம் கைவந்த ஒரு
உன்னத நாட்டுத் தலைவர் இருக்கிறார் -
அவர் ஆரெண்டு தெரியுமே? கண்ட
இடத்திலே மறிச்சுக்க..... கேட்பன்
கவனம் கண்டியுளோ!

ALLSTATE

"Call Us and Compare"

Auto
Life

Insurance for

Home
Business

RRSP

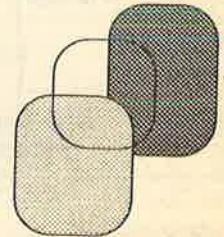
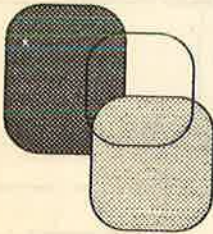
KING LOCK

496 0887

2054 Sheppard Ave East
Suite 101
Lower Level
Willowdale
Ontario
M2J 5B3

Fax 496 1312

வாகனக் காப்புறுதிக்கான
உங்கள் சேவைகளைத் தமிழ் மொழி மூலம் பெற்றுக்கொள்ள
மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கத்தில்
தொடர்பு கொள்ளவும்

எபெலிவந்த

ஒரு

மனைவி

இறக்குமதி

செய்யப்படுகிறான்....!

சகீகரவர்த்தி

வந்த கடிதங்களுக்கு
பதில் எழுதவும்
தொலை பேசி அழைப்புக்கு
சுருக்கமாக
விடை கூறவும்

எப்படியெப்படியோவெல்லாம்
பழக்கப்பட்ட போதும்
இதயத்தின் ஓர் ஓரத்தில்
ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்
ஒரு கேள்வி -
'எனக்கு
வாழ்வதெப்படி என்று
தெரியுமா?'

வாழ்ந்த வாழ்க்கை
எப்படியென்று
புரிகிறது.

வாழும் வாழ்க்கையும்
எப்படியென்று
புரிகிறது.

வரப்போகும்
வாழ்க்கையைத்தான்
அனுமானிக்க முடியாமல்.....
அடிக்கடி இதுவே
இரட்டைத்தலைவலி
வருவதற்கு
காரணமாயிற்று.

ஆனாலும்
ஒற்றையாய்
சிரிக்கவும்
அழவும்
கதைக்கவும்
ஏன்.....,
வாழவும் கூட
எனக்காக
ஒரு மனைவி
இலங்கையில் இருந்து
இறக்குமதி செய்யப்படுகிறான்!

ஒற்றையாய்
சிரிக்கவும்
அழவும்
கதைக்கவும்
ஏன்.....,
வாழவும் கூட
கற்றுக் கொண்டாயிற்று....!

வாழ்க்கையின்
தொடக்கங்களில்
தேடல்களில்
வீணாகிப் போன வயதுகள்

மத்திய காலங்களில்
உதிர்ந்து போகும்
உச்சித் தலை முடிகளையும்
கன்னத்து ஓரங்களில்
வெள்ளைக் கம்பியாய்
எட்டிப் பார்க்கும்
வெள்ளை முடிகளையும்
கணக்கிடுவதில்
கண்களுக்கு உதவலாயின...

மங்கிய இருளில்
விலை மகளின்
கையில் எண்ணிக்
கொடுத்த காசுகள்
காலியாய் போன
சாராயப் போத்தல்களிலும்
கசக்கியெறிந்த
'சீக்கரட்' பெட்டியின்
எண்ணிக்கைகளிலும் பார்க்க
குறைவுதான்!

ஓகோ.....! என்று
சொல்லிக் கொள்ள
இதுவரை வாழ்வில்
சாதித்ததுதான் என்ன?

விழி விழியென்று
விழிக்கும் எனக்கு
எதுவுமே ஞாபகத்துக்கு
வந்ததில்லை.

எங்கோ
எப்போதோ
ஒன்றிரண்டு அனுபவங்களை
முதுகினில் சேகரித்து
வைத்துக் கொண்டதுண்டு.
திரைக்குப் பின்
தூரத்தில் உள்ள
நாளைய வாழ்வுக்கு
உதவுமா என்றால்.....அதுவும்
புரியவில்லை.

எதுதான் எனக்கு
புரிந்தது?

பள்ளியில்
பாடம் புரியவில்லை.
வீட்டில்
அப்பா அம்மாவை
புரியவில்லை.
வாலிபத்தில்
காதலியை புரியவில்லை.

எதுதான் எனக்கு
புரிந்தது?

இன்றைய திரைப்படம்

தம்பிக்கு ஒரு பாட்டு

சிலுக்கு சேலை கட்டி...?

படத்தின் தொடக்கத்தில் 'ரைட்டில்' காட்டும்போது பின்னணியில் புயல்வீச்சின் ஆரவாரம். இடைக்கிடையே காட்டுப்பறவைகள் கொட்டாவி விட்டெழுப்பும் அசதியான ஓசை. முரண்பாடுகளுடன் தொடங்கும் ஒரு கலைப்படைப்பின் ஆரம்பமோ என்ற மயிரிழை எண்ணம் துளிர்விட்டது. ஆனால் படத்தில் மனிதர்கள் தென்படத் தொடங்கியதுமே அப்துல் காதரையும் அமாவாசைத் தர்ப்பணத்தையும் நாம் ஒன்றாகப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டது எங்கள் அறியாமையின் வெளிப்பாடு எனப் புரிந்தது. முதல் காட்சியிலேயே அக்கா தம்பியின் பாசப்பிணைப்பை ஆழமாகக் காட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இயக்குனருக்கு என்ன செய்யலாம்? வழக்கம் போல இனைய ராஜாவின் பின்னணிக்குரலில் இனிய கிராமத்துச் சூழலில் ஒரு ஆணையும் பெண்ணையும் இப்படி அப்படியென்று லோங்குட்டிங்ஸ் - ஷோர்ட் கட்டிங்ஸ்' ல் எடுத்து 'எடிட்' பண்ணிவிட்டால் போகிறது. தமிழ்ப்படங்களில் ஒரு சென்டிமென்ற. எப்படியாவது இனையராஜாவை வளைத்துப்பிடித்து முதல் பாட்டைப் பாடவைத்து விட்டால் போதும். படம் பிய்த் துக்கொண்டு போகும். உப்புப்புளி ஊறுகாய் வியாபாரிகள் கலைஞர்கள் என்று குர்தா அணிந்தால் இதுபோன்ற அபத்தங்கள் தவிர்க்க முடியாததே. கங்கை அமரன் கதைவசனம் பாடல்கள். எல்லாத் தமிழ் மசாலாக்களில் வந்தவற்றையும் ஆங்காங்கே தேடியெடுத்து, ஒட்டுப் போட்ட குடுகுடுப் பாண்டியின் சட்டையைப் போன்ற வசனங்கள்.

ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டுவிடுகிறார்கள் சிலுக்கு சுமிதா வித்தியாசமான வேடத்தில் என்று. அப்படியானால் சிலுக்கு இதுவரையில் திரையில் புரிந்து வந்த லீலகளை யார்தலையில் கட்டலாம்? சிலுக்கு குளிப்பதை ஒருவனை ஒளிந்து நின்று பார்க்க வைத்து அவன் முக்கி முனக - சிலுக்கு கீற்றுக்கொட்டகையில் படம் பார்க்கும் போது இருப்புப் பிரதேசத்தை ஒருகை வந்து துழாவித் தவ, அவள் வயலில் குனிந்து வேலை செய்யும் போது ஒருவன் முன்னால் நின்று ஆ..ஊ... என்று வாயை உறிஞ்சி அசிங்கம் பண்ண... அப்பாடா! சிலுக்கு மற்றப்படங்களில்

ஆடை அவிழ்த்துப் பண்ணிய விளைவுகளையெல்லாம் முழுமையாகச் சேலைகட்டிய சிலுக்கு மூலமாகவே வெளிக்கொணர்ந்தாயிற்று. படம் சக்ஸஸ்தான்.

கதாநாயகனுக்கு அந்தவெட்டு இந்த வெட்டு என்று எதையுமே இயக்குனர் தேடி அலையவில்லை. படு சாதாரணமான ஒரு தாடிவைத்த ஆசாயியைத் தேடி எடுத்திருக்கிறார்கள். முடிந்தவரை அவரது முகத்தை 'பிறே' முக்குள் கொண்டு வராது தவிர்ந்தே கமராமனின் முழுவேலை. கதாநாயகியின் உயரம் நாயகனின் தாடியின் மட்டத்தோடு நின்றுவிடுவதால், நின்றபடி காதல் செய்வது பொருந்தாது என்று பல இடங்களில் இருவரையும் தவழவைத்தே காதல் கிள்கிளப்பை வெளிக் காட்ட முயற்சித்துள்ளார்கள். சும்மா சொல்லக்கூடாது நெற்றியில் முத்தமிடலாம்; கன்னத்தில், முக்குருணியில், தாடையில் கழுத்தில், அதற்கும்

பிரம்மரிஷி

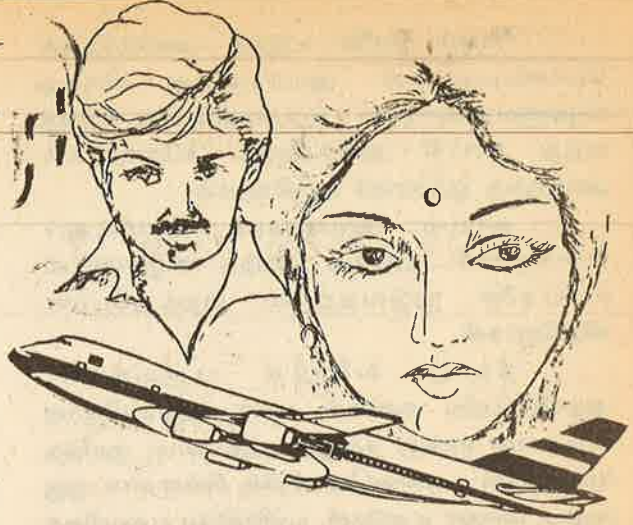
சோடிகளை 'புக்' பண்ணி ஒரு கொமடி 'டிதைக்கை' இணைப்பது. அவர்கள் பிள்ளை இல்லாக் குறையையும், பசுமாட்டில் பால் கறப்பதையும், அதனைச் சினைப்படுத்துவதையும் வைத்தே அதம்பண்ணி விடமாட்டார்களா?

கதை என்னவென்று கேட்கிறீர்னா? சே... உங்களைத் திருத்தவே முடியாது. கதை என்றெரு பதார்த்தம் இருந்தால் மேற்சொன்ன வகையறக்களை சாங்கோ பாங்கமாக உங்களுக்கு விளக்கிக் காட்ட முடியுமா? மேலும் விளக்கம் வேண்டுமா? எங்கள் ஏதாவதொரு வீடியோக் கடையில் தேடினால் ஒரு பாடாவாரிக் கொப்பி கட்டாயம் கிடைக்கும். குடும்பத்தோடு குந்தி இருந்து பார்த்து குதாாாாகலிக்கலாம்.

தெனியான்

மினம் நிறைந்து போகிறது.

“சீதனம் எங்களுக்கு முக்கியமல்ல” என்று பெண்பார்க்க வந்தவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்.

பெருந்தன்மையோடு இப்படி யார் மனந்திறந்து சொல்லக்கூடும்?

சீதனம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தும், பெண்தேடுவதாக வெளியில் வார்த்தை சொல்லிப் பாவனை பண்ணும் காலத்தில் இவர்கள்....!

அம்மா வியந்து போகிறாள்.

வித்தியாசமானவர்களாக அவர்கள் தங்களைக் காட்டிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் ‘சீதனம் வேண்டாம் என்றும் சொல்லலாம்’ என அம்மா மனதில் ஒரு ஏம்பலிப்பு மெல்ல அரும்புகிறது.

அப்பா உள்ளம் மெல்ல நகைத்துக் கொள்ளுகிறது.

‘எங்களுக்கு’ என்ற வார்த்தைக்கு அவர்கள் கொடுத்த அழுத்தம் ‘புதுப் பணத்துக்கு’ விளம்பரம் என்பது அப்பா மனதில் பட்டுவிடுகின்றது.

தாய், தகப்பன், தங்கை மூவரும் பெண்பார்க்க வந்திருக்கின்றார்கள்.

தங்க நகைகள் பெண்கள் கழுத்து, கை, காது, மூக்குகளில் எல்லாம் ஜொலிக்கின்றன. அவர்கள் எப்படித்தான் அவங்கரித்தும் என்ன! நேர்த்தியாகச் செதுக்கி மெருகூட்டாத பொம்மைகள் - அவைகளுக்குச் சோடித்து வைத்தது போல, ஒரு குறை கண்களில் வந்து குத்துகின்றது.

அவர்களைப் போலத் தங்க நகைகளை

அம்மா கனவில் தான் அணிந்து பார்த்திருக்கின்றாள். அம்மா பாவம்! நாலு பெண்களைப் பெற்று நொந்தவள்.

தாய் ஒன்று சொன்னாள், “பொம்பிளை நல்ல சிவப்பாக இருக்க வேணும்”. அவள் பேச்சில் ஏதோ பெரிய தவறு நேர்ந்துவிட்டது போலக் கருதி, “நல்ல வெள்ளையாக...” என்று தங்கை சட்டென்று இடை மறித்துத் திருத்தினாள்.

அம்மா மனதுக்கு வெளிச்சமாகவில்லை அவர்களின் சிவப்பு...வெள்ளை... இரண்டுக்குமுள்ள வேறுபாடுகள்.

மேற்கு நாடுகளுக்குப் போயிருக்கும் நம்மவர்கள் இன்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கறுப்புத்தோல் வெள்ளைத்தோலாக மாறும் ரசவாதம் மாத்திரம் இன்னும் வந்து சித்திக்கவில்லையே என்பதற்காக. அந்தத் திவ்யம் மனைவியாக வருகின்ற பெண்ணுடன் விமானத்தில் பறந்து வந்து தங்களை வர்ஷிக்க வேண்டுமென்று இன்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

இந்த ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடுதான் அவர்களின் சிவப்பு... வெள்ளை என்பதன் அந்தரங்கம்.

அம்மாவுக்கு இவைகளெல்லாம் ஒரு நதிமூலம் போல. ஆனால் மனதில் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை - அவர்கள் மனதுக்குப் பெண்ணைப் பிடிக்கும் என்பதில்.

பெண்பார்ப்பது ஒரு நாடகம் போல விருந்து கொடுத்து உபசரிப்பதாக ஆரம்பமானது.

தெனியான்

பெண் சேலை உடுத்தி அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவர்களுக்கு விருந்து வழங்குவதற்காகவே வந்தவள்போல அங்கு வந்து காட்சி அளிக்கிறாள். சகோதரிகள் அவளுக்கு ஒத்தாசை புரிகிறார்கள்.

தாயும், தங்கையும் பிரமித்துப் போகிறார்கள். அகலத் திறந்த விழிகளுடன் வாய்களை முடுவதற்கும் மறந்துபோய் விடுகிறார்கள்.

நீண்டு வளைந்த புருவங்கள், அழகியபெரிய கண்கள், மலர் அரும்புபோல எடுப்பான முக்கு, சற்றுப்பரந்த நாடி, குவிந்த கண்ணங்கள் - கன்னமொன்றில் சின்னதாக ஒரு குழிவு, நேஜா உதடுகள். பளிச்சிடும் பல்வரிசை - நடுவே நூலளவில் ஒரு நீக்கல், மெலிந்த கூனற்பிறை நெற்றி, முழந்தாள்களைத் தொடும் சுருள் மயிர்க்கற்றை. உடல் சிவப்போ... வெள்ளையோ... அது தங்கம்.

ஒரு புகைப்படத்தின் நான்கு பிரதிகள்போல சகோதரிகள் நால்வரும் தோன்றுகின்றார்கள்.

அவர்கள் அழகு பெண்களையே கிறங்கடிக்கும் பெண்ணழகு!

அவர்கள் அழகின்மீது எழுந்த நிஜமான ஆர்வம் போல தங்கையின் கண்களில் பொருமையின் கொடிய வெப்பம் கானலாக மிதக்கின்றது.

தங்கை இதுவரை எத்தனை பெண்களைப் போய்ப் பார்த்து விட்டாள்! ஒவ்வொரு பெண்ணிடமும் சொல்லுவதற்கு அவளுக்கேதோ குறை இருந்தது.

முன்று ஆண்டுகளாகப் பெண்பார்ப்பதும், சூத்தை சொள்ளை சொல்வதுமாகவே காலங்கடத்துகின்றாள். மாப்பிள்ளைக்கு இப்போது முப்பத்துமூன்று வயது. ஆணுக்கு இது ஒரு வயதா! அண்ணனின் உழைப்பு இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்காவது தான் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பது அவள் எண்ணம்.

பொருமை கொண்ட அவள்

உள்ளத்திலும் இந்தப் பெண்ணின் அழகைப் பேதலித்துப் பேசுவதற்கு இயலவில்லை. ஆனால் இவளையும் தட்டிக்கழித்தாக வேண்டும். தங்கையின் சிந்தனை தீவிரப்படுகின்றது. அப்போது மின்னல் போல ஒரு உபாயம் அவள் உள்ளத்தில் பளிச்சிட்டுப் பொறித்தட்டுகின்றது.

அவள் பேசுந்மென்றே வழமைபோலத் தாய் காத்திருக்கின்றாள். அப்போது தாயின் முகத்தைக் குறிப்பாக அவள் நோக்குகின்றாள். தாய்க்கு விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது, அவள் ஏதோ சொல்லப்போகின்றாள் என்பது. தாய் உணர்ந்ததான் இருக்கின்றாள் - அவள் மனதுக்குள் இருக்கும் தந்திரமான திட்டம். ஆனால் தாயின் மனமும் இன்னும் ஊசலாடிக்கொண்டே இருக்கின்றது. மகனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்னும் ஒரு மனம். அவன் தனது கை நழுவிப் போய் விடுவானே.. என்று தயங்கும் இன்னொரு மனம். இந்தச் சலனம், தங்கைக்கு நல்ல வாய்ப்பாகப்படுகின்றது. அவள் அதைப் பயன்படுத்தி தான் தடுமாறாமல் காலம் கடத்திக்கொண்டு வருகின்றாள்.

இருவரும் பிறகு தகப்பனைப் பார்க்கின்றார்கள்.

அப்பா விளங்கிக்கொண்டு விடுகின்றார். அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசி கலந்தாலோசிக்க விரும்புகிறார்கள் என்று.

அப்பா, அம்மா அவர்களுக்கு வசதியாக மெல்ல விலகிப்போகின்றார்கள்.

தகப்பன் மனதுக்குப் பிடிக்கவில்லை - தங்கையின் ஆலோசனை. இயல்பில் அவர் ஒரு அப்பிராணி. அவர் வாய்ச்சொல் ஒருபோதும் அங்கு எடுபடுவதில்லை. அது பெண்ணாதிக்கமுள்ள குடும்பம். அதனால் அவர் வாய் திறப்பதே அபூர்வம். இன்று அவருக்கே மனம் பொறுக்கவில்லை. அவள் ஆலோசனையை அவர் வன்மையாக ஆட்சேபித்தார்.

தாய்க்குச் சினம் பொங்கிக்கொண்டு வருகின்றது. அவள் எப்பொழுதும் இப்படித்தான். அவர் எதைச்சொன்னாலும் - அதற்கு எதிராகவே அவள் பேசுவாள். அவர் சொல்வதிலுள்ள நியாயங்கள் அவள் நெஞ்சில் படுவதில்லை.

இதுவரை ஊசலாடிக்கொண்டிருந்த அவள் உள்ளம், தகப்பன் வாய்திறந்தபின்பு தங்கையின் பக்கம் தீவிரமாகச் சாய்ந்துவிடுகின்றது. அதன் பிறகென்ன! பெண்களின் கை ஓங்கியதும் அவர் மெளனமாகிவிடுகின்றார்.

பின்னர் அப்பா அம்மாவை அழைத்து தாய் சொல்லுகின்றாள்:

“முடிவைப் பிறகு அறிவிக்கிறம்”

“ஓ... நல்லது. வீட்டிலே மற்றவையளோடையும் ஆலோசிக்கத்தானே வேணும்” அப்பா சொன்னபோது தங்கைக்குச் சிரிப்பு மூளுகிறது.

“நாங்கள் ஆரிட்டைப் போய் ஆலோசிக்கிறது?” என கேட்கிறாள் இறுமாப்போடு.

“அப்படியென்றால் இப்ப சொல்லலாமே! “அவளுடைய கனத் தைக் கண்டு கொள்ளாதவர்போல அப்பா பேசுகின்றார்.

“இவ்வை...” சொல்லுவதற்குத் தயங்குவது போலத் தாய் பாசாங்கு பண்ணுகின்றாள்.

“பிறகெதுக்கு... இப்பவே சொல்லலாம்” அப்பா மீண்டும் வற்புறுத்துகின்றார்.

“நீங்களும் விடுகிறதாக இல்லை... சரி, அம்மா சொல்லணை” தங்கை மெல்ல அநுமதி கொடுக்கின்றாள்.

“உங்களோடை சம்மந்தம் செய்கிறது எங்களுக்கு விருப்பந்தான், ஆனால்...” முழுவதையும் சொல்லிமுடித்தவிடாது இடையில் தாய் நிறுத்திக் கொண்டு விடுகிறாள்.

அம்மாவுக்குப் பெரிய அந்தரமாக இருக்கின்றது. அவள் மனம் பொறுக்க இயலாது. “பிறகென்ன ஒளிப்பு மறைப்பு.... சொல்லுங்கோவன்!” என அங்கலாய்க்கின்றாள்.

தங்கை மனதுக்கு இதுவே தகுந்த தருணமாகப்படுகின்றது. அவள், தாயைப் பார்த்து “அம்மா, அவை சொல்லுறதும் சரிதான். .. பிறகேன் ஒளிப்பான்! சொல்லணை!” என கண்ட சாடை காட்டுகின்றாள்.

தாய் தொண்டையை ஒரு தடவை செருமிவிட்டுக்கொண்டு, “சரி சொல்லுறன்...”

உங்கடை இரண்டாவது பொடிச்சியைச் செய்யிறதுதான் தகப்பனுக்கு விருப்பம்” சொல்லிக்கொண்டு தகப்பனைத் திரும்பிப் பார்க்கின்றாள்.

தகப்பன் சட்டென்று அவள் பக்கம் திரும்பி, வெறுப்புடன் முகத்தை வெறித்துப் பார்த்துவிட்டு மெல்லத் தலை கவிழ்ந்து கொள்ளுகின்றார்.

அப்பா அம்மா நெஞ்சம் அதிர்ந்து போகின்றது. “முத்தவளுக்கு என்ன குறை” என்று கேட்க வேண்டும் போல உள்ளம் துடிக்கின்றது. ஆனால் அப்படி அவர்களால் கேட்பதற்கு இயலவில்லை. பாவம்! அவர்கள் பெண்களைப் பெற்றவர்கள்.

அவர்கள் முகம்வாடி மௌனித்து இருக்கிறார்கள். “முடியாது போங்கள்!” என்று அடித்துச் சொல்லிவிடவேண்டும் போல அப்பா உள்ளம் கொதிக்கின்றது. ஆனால் நாவில் அது வார்த்தைகளாகி வெளிவருவதற்கு இயலாது உள்ளடங்கித் தவிக்கிறது.

அப்பா அம்மா முகங்கள் தங்கை மனதுக்கு மகிழ்வாக இருக்கிறன. அந்த முகங்களின் வாட்டம்... அந்த மௌனம்... அவள் மனதுக்குச் சாதகமாகத் தென்படுகின்றன. முடியாதென்று மறுத்துச் சொல்லப்போகிறார்கள் என்றே அவள் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றாள்.

‘அதிகம் யோசிப்பதற்கு இடம் வைக்கக்கூடாது; உடனடியாக முடிவைச் சொல்லுமாறு நெருக்க வேணும்’ என அவள் மனதில் தீர்மானித்து விடுகின்றாள். அப்போது அங்கு சூழ்ந்திருக்கும் சுமுகமற்ற அமைதியைக் கலைத்த வண்ணம் அவள் சொல்கிறாள்; “உங்கடை முடிவும் இப்பவே எங்களுக்குத் தெரிய வேணும்”

அப்பா அம்மா முகத்தைப் பார்க்கின்றார். அம்மா மனம் குழம்பிப் பே தலித்து விழிக்கின்றாள்.

அவளை அழைத்துக் கொண்டு அப்பா உள்ளே போகின்றார்.

“என்னப்பா செய்கிறது?”

“எனக்கு ஒண்டுமாக விளங்குதில்லை”

“முடியாதெண்டு சொல்லுவமே!”

“வெளி நாட்டு மாப்பிள்ளை...
வசதியான இடம்...”

“அதுக்கு...?”

“ஊர் உலகத்திலே நடவாத காரியமே! சிதம்பரப்பிள்ளைச் சாத்திரியார் சொன்னது மறந்து போனியளே! முத்தவளுக்கு முதல் அடுத்தவளுக்குத்தான் வாழ்வு வருமெண்டு”

“முத்தவள் இருக்க...”

“எல்லாம் பலனின்படிதான் நடக்கும்”.

“எனக்கும் யோசினையாத்தான் கிடக்கு, வெளிநாட்டு உழைப்பு, பொடியன் நல்லவனெண்டால் எங்கடை குடும்பமும் மிதந்துவிடும். அதுதான்...”

“பிறகென்ன... சரியெண்டு சொல்லுங்கோவன்”

அம்மா, அப்பா அவர்கள் முன் வருகின்றார்கள் அப்பா தகப்பனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் “சரி உங்கடை விருப்பம் போலே செய்வம்”.

தங்கைக்கு முகம் சுண்டிப்போகின்றது.

அவள் அங்கிருந்து கிளம்பிப் போகும்போது,

‘ஜாதகங்கள் பொருந்தாமல் இருக்கும்’ என்ற நம்பிக்கையுடனேயே புறப்பட்டுச் செல்லுகின்றாள்.

* * *

அப்பா, அம்மா, தாய், தகப்பன் ஆனவர்களுடன் அவளைக் கொழும்புக்கு அழைத்து வந்திருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் பெண்பார்க்க வந்த நாள் முதலாக அவள் மனம் வேதனையில் வெந்து கொண்டிருக்கிறது. அக்கா இருக்க தனக்கொரு திருமணமா! அக்காவை அவர்கள் வேண்டாமென்று சொன்னபொது அந்த எழில்முகம் கருகிப் போனது. அந்த முகத்தை அவளால் நிமிர்ந்து பார்க்க முடியவில்லை. ஒ... இனிய அக்கா! எவ்வளவு அடக்கமானவள்! முத்தவளாக வந்த பொறுமைசாலி. சகோதரிகளை எவ்வளவு நேசித்தாள்? அக்காவுக்குச் செய்யும்

துரோகமல்லவா இந்தத் திருமணம்! அக்காமேல் அவர்கள் என்ன குறை கண்டார்கள்? அக்காவை வேண்டாமென்று சொல்வதற்கு, ஏதோ உள்நோக்கம் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் நேர்மையானவர்களல்ல. சீதனம்

முக்கியமானதல்ல என்று சொன்னார்கள். பின்னர் காணி பூமிகளைச் சீதனமாக எழுதி எடுத்துக்கொண்டார்கள். பணமாக ஒரு லட்சம் கறந்தார்கள். குடியிருக்கும் வீடு ஒன்றுதான் மிச்சம். அதையும் பெருந்தன்மையோடு விட்டுவிடுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தந்திரத்துக்கு அப்பா பலியாகிப்போனார். அப்பா, அம்மா சொல்லை இதுவரை தட்டி நடந்ததில்லை. அன்றே முடியாதென்று வாய் திறந்து பலமாகக் கத்த வேண்டும் போல மனதில் ஒரு உந்துதல் எழுந்தது. ஆனால் அது முடியவில்லை. நெஞ்சு வெடித்துவிடும் போல இருக்கிறது. அம்மாவுக்குமா இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை! அம்மா அவள் மனதை விளங்கிக்கொண்டு மௌனமாக இருக்கின்றாளா?

அவன் விஷயத்திலும் அம்மா அப்படித்தான் நடந்து கொள்ளுகின்றாள்.

அவன் அந்த விடுதியில் அவர்கள் அறைக்கு அடுத்துள்ள அறையில் வந்து தங்கி இருக்கின்றான். இருபத்தைந்து மதிக்கத்தக்க ஒரு இளைஞன். நெட்டையான உருவம். அதற்கேற்ற பருமன், சிவந்த மேனி, மலர்ந்த முகம், ஒரு முறை பார்த்தவர்கள் மறுமுறை பார்க்கத்தானும் கவர்ச்சி. அவன் எப்பொழுதும் உற்சாகமாக இருக்கிறான். இனிமையாக எல்லோருடனும் பழகுகின்றான். அடக்கமாக நடந்துகொள்ளுகின்றான். ஆனால் அந்தக் கண்கள். அவன் நெஞ்சில் நிறைந்த சோகத்தை இனிய கவிதைகளாக எப்பொழுதுமே சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன.

அவன் அம்மாவைத் தேடிக்கொண்டு சின்னக் குழந்தை போல நெருங்கி வருகின்றான். அம்மா மனம் அவன்மீது பரிவு கொண்டிருக்க வேண்டும். அம்மாவின் கனிவான பார்வை அவன் நெஞ்சுக்கனலை ஆற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

— அந்தக் குழந்தை முகமேயும் —

ஸ்ரீ விஜய லெட்சுமி வாசா

(கிருமணம் மற்றும் இந்துமத கிரியைகள் சேவை)

சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர கிருஷ்ணராஜ குருக்கள்

- * முத்து மணவறை
- * தலைப்பாகை
- * கல்யாண பூசைப்பொருட்கள்
- * திருமணம்
- * புண்யாகவாசனம்
- * வீடு குடிபுகுதல்

- * தலை நகை
- * மண்டப அலங்காரம்
- * கல்யாண மண்டபம்
- * பதிவுத்திருமணம்
- * கடை திறப்புவிழா
- * சிரார்த்தம்

* பூப்புனித நீராட்டு விழா
அனைத்தும் வேதாகம முறைப்படி செய்து வைக்கப்படும்.

பிராமணுள் சைவ உணவுச் சேவை

உங்கள் மங்களகரமான வைபவங்களுக்குத் தேவையான சாப்பாட்டு வகைகள், பலகார வகைகள், சிற்றுண்டி வகைகள், என்பனவற்றை குறித்த நேரத்தில் கவையுடனும், சுத்தத்துடனும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர கிருஷ்ணராஜக் குருக்கள்

அவர்கள்

விவாகப்பதிவதிகாரிக்குரிய
அத்தாட்சிப் பத்திரத்தைப்
பெற்றுள்ளார் என்பதனை
அறியத்தருகின்றோம்.

243 Margueretta St.
Toronto, Ont.
M6H 3S4
(Near Bloor & Lansdowne Subway)

Tel: 534 0011

தரமான தங்க நகைகளுக்கு

ஸ்ரீ சிவா ஜுவலரி

Business Hours

Tue - Fri
12:00 Noon - 7:30 p.m.

Sat - Sun
10:00 a.m. - 8:00 p.m.

SRISIVA JEWELLERY

721 Bloor Street West Suite 2C ,
Toronto
Ontario

Tel: (416) 531- 4867